

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra práva

Diplomová práce

**Aplikace zákona o svobodném přístupu k informacím
v soustavě státního zastupitelství**

Bc. Jana Hálová

© 2020 ČZU v Praze

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Bc. Jana Hálová

Hospodářská politika a správa
Veřejná správa a regionální rozvoj

Název práce

Aplikace zákona o svobodném přístupu k informacím v soustavě státního zastupitelství

Název anglicky

Application of the law on free access to information in the public prosecution system

Cíle práce

Cílem práce je zpracovat komplexní pohled na právo na svobodný přístup k informacím v soustavě státního zastupitelství z pohledu platné právní úpravy a ustálené soudní judikatury, nalézt problémy a navrhnout vhodná opatření.

Dílním cílem je ověřit teoretické poznatky v podmínkách konkrétního povinného subjektu, zmapovat počet přijatých žádostí, charakter žádostí a způsoby jejich vyřízení.

Metodika

Práce bude rozdělena na teoretickou a praktickou část. V teoretické části budou analyzovány právní předpisy a literatura. Po konzultaci s vedoucí práce bude vypracována praktická část práce. V praktické části budou metodou pozorování a sběrem dat získána statistická data, která budou analyzována a vyhodnocena metodou syntézy.

Doporučený rozsah práce

60 – 80 stran

Klíčová slova

Informace, justice, poskytování informací, povinný subjekt, státní zastupitelství, svobodný přístup k informacím, žadatel, žádost o informace.

Doporučené zdroje informací

FUREK, Adam. Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Linde, 2012. ISBN 978-807-2018-680

FUREK, Adam. Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář. V Praze: C.H. Beck, 2016. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-273-1

JELÍNKOVÁ, Jitka. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praha: Wolters Kluwer, 2017. Praktický komentář. ISBN 978-80-7552-859-9

KORBEL, František. Přehled judikatury ve věcech práva na informace. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. Judikatura (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-022-6

KOUDELKA, Zdeněk. Zákon a státním zastupitelství s komentářem a judikaturou. Praha: Leges, 2010. Komentátor. ISBN 978-80-87212-25-7

Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky

Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Předběžný termín obhajoby

2019/20 LS – PEF

Vedoucí práce

JUDr. Daniela Světlíková

Garantující pracoviště

Katedra práva

Elektronicky schváleno dne 26. 3. 2019

JUDr. Jana Borská, Ph.D.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 26. 3. 2019

Ing. Martin Pelikán, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 14. 02. 2020

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou diplomovou práci "Aplikace zákona o svobodném přístupu k informacím v soustavě státního zastupitelství" jsem vypracovala samostatně pod vedením vedoucího diplomové práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu použitých zdrojů na konci práce. Jako autorka uvedené diplomové práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Praze dne 25.března 2020

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala vedoucí diplomové práce JUDr. Daniele Světlíkové za odborné vedení, vstřícný přístup a cenné rady, které mi během zpracování této práce poskytla.

Aplikace zákona o svobodném přístupu k informacím v soustavě státního zastupitelství

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá problematikou poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v soustavě státního zastupitelství. Práce se dělí na teoretickou a praktickou část. V teoretické části je zpracována analýza právních předpisů a dostupných literárních zdrojů a jejich porovnání metodou komparace tak, aby poskytla komplexní pohled na právo na svobodný přístup k informacím v soustavě státních zastupitelství, na povinnosti povinných subjektů a na postup při vyřizování žádostí o informace. Současně je charakterizováno státní zastupitelství jako ústavní orgán zastupující veřejnou žalobu v trestním řízení.

V praktické části je použita metoda kvantitativní analýzy vybraných údajů o počtech přijatých žádostí a poskytnutých informacích v celé soustavě státního zastupitelství, detailněji je poté analyzován postup u konkrétního povinného subjektu. U konkrétního povinného subjektu byly potřebné údaje zjištěny studiem dokumentů, metodou pozorování a provedeným rozhovorem s vedoucím státním zástupcem. V závěru práce je na základě zjištěných informací identifikován problém při poskytování informací u státního zastupitelství a navržena legislativní změna informačního zákona.

Klíčová slova: informace, justice, poskytování informací, povinný subjekt, státní zastupitelství, svobodný přístup k informacím, žadatel, žádost o informace

Application of the law on free access to information in the public prosecution system

Abstract

This theses deals with provision of information from the public prosecution according to Act No. 106/1999 Coll., on free access of information. Theses is divided into theoretical and applicative part. Theoretical part contains analyses of legal provisions, accessible written sources and their comparison in order to provide overall view on the law related to free access of information within the public prosecution. It also contains description of obligations of the addressees of the information requests and procedure of managing information requests. Public prosecution as constitutional body representing public prosecution in criminal proceedings is also described.

Quantitative analysis method of selected data showing number of requests received and information provided by the public prosecution is used in applicative part. Procedure of managing information request by the specific subject is analysed in more details. Necessary data related to the specific subject were collected by the study of documents, by surveillance method and from the interview with the head of the specific public prosecution office. Problems with information provision by the public prosecution offices are identified at the end of the theses and it contains proposition of the novelization of the information act.

Keywords: information, justice, providing information, obliged entity, public prosecutor's office, free access to information, applicant, request for information

Obsah

1 Úvod	11
2 Cíl práce a metodika	12
2.1 Cíl práce.....	12
2.2 Metodika.....	12
3 Teoretická východiska	15
3.1 Státní zastupitelství	15
3.2 Právní rámec poskytování informací.....	17
3.2.1 Právní úprava Evropské unie	19
3.2.2 Základní principy informačního zákona.....	20
3.3 Základní pojmy informačního zákona.....	21
3.3.1 Povinné subjekty (§ 2 informačního zákona)	21
3.3.2 Výluka z informační povinnosti (§ 2 odst. 4 informačního zákona)	25
3.3.3 Žadatel, informace (§ 3 informačního zákona).....	29
3.3.4 Omezení práva na informace (§ 11 informačního zákona)	31
3.4 Proces poskytování informací.....	32
3.4.1 Poskytování informací (§ 4 a § 14 informačního zákona)	32
3.4.2 Rozhodnutí o odmítnutí žádosti (§ 15 informačního zákona)	38
3.4.3 Odvolání (§ 16 informačního zákona)	40
3.4.4 Stížnost (§ 16a informačního zákona).....	42
3.4.5 Hrazení nákladů (§ 17 informačního zákona)	43
3.5 Výroční zpráva.....	44
4 Vlastní práce	46
4.1 Analýza podaných žádostí v soustavě státního zastupitelství.....	46
4.1.1 Porovnání počtu podaných žádostí v letech 2008 a 2018	49
4.1.2 Analýza podaných žádostí v letech 2017 a 2018.....	51
4.1.3 Vývoj počtu žádostí u Nejvyššího státního zastupitelství	58
4.2 Postup při vyřizování žádostí u konkrétního povinného subjektu	60
4.2.1 Analýza podaných žádostí v roce 2018.....	63
4.2.2 Analýza podaných žádostí v roce 2019.....	66
4.2.3 Žádosti o informace z trestního řízení.....	68
4.2.4 Výzva k úhradě nákladů § 17 odst. 1 informačního zákona.....	74
4.2.5 Analýza žádostí podaných u okresních státních zastupitelství.....	77

5	Výsledky a diskuse	81
5.1	Statistická analýza	81
5.2	Aplikační praxe při poskytování informací z trestního řízení	82
5.3	Rozhovor s vedoucím státním zástupcem povinného subjektu	86
5.4	Doporučení	89
6	Závěr	90
7	Seznam použitých zdrojů	92
7.1	Knižní publikace	92
7.2	Právní předpisy	93
7.3	Judikatura.....	95
7.4	Ostatní zdroje.....	97
8	Přílohy	99

Seznam obrázků

Obrázek 1	Severočeský justiční kraj	60
Obrázek 2	Náhled na elektronickou úřední desku povinného subjektu	63

Seznam tabulek

Tabulka 1	Počet podaných žádostí v roce 2008 a 2018.....	49
Tabulka 2	Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti v letech 2008 a 2018	50
Tabulka 3	Počet žádostí v letech 2017 a 2018.....	51
Tabulka 4	Počty žádostí, rozhodnutí o odmítnutí a odvolání v roce 2017	53
Tabulka 5	Počty žádostí, rozhodnutí o odmítnutí a odvolání v roce 2018	56
Tabulka 6	Vývoj počtu žádostí u NSZ v Brně v letech 2008 - 2018	58
Tabulka 7	Vývoj počtu žádostí u KSZ Ústí nad Labem za roky 2008 - 2019.....	61
Tabulka 8	Vývoj počtu žádostí u KSZ Ústí nad Labem - elementární charakteristiky	61
Tabulka 9	Přehled základních údajů o počtu žádostí u KSZ v Ústí n. L. v roce 2018.....	64
Tabulka 10	Přehled základních údajů o počtu žádostí u KSZ v Ústí n.L. v roce 2018.....	66
Tabulka 11	Počet žádostí požadující informace z trestního řízení za roky 2010 - 2019.....	68
Tabulka 12	Počet žádostí u OSZ v obvodu působnosti povinného subjektu za rok 2018...	77
Tabulka 13	Počet žádostí u OSZ v obvodu působnosti povinného subjektu za rok 2019...	78
Tabulka 14	Vývoj počtu žádostí u OSZ v letech 2018 a 2019	79

Seznam grafů

Graf 1 Podíl přijatých žádostí v roce 2017 (v %)	52
Graf 2 Podíl přijatých žádostí v roce 2018 (v %)	52
Graf 3 Podíl vydaných rozhodnutí k počtu žádostí v roce 2017.....	54
Graf 4 Podíl odvolání k počtu vydaných rozhodnutí v roce 2017 (v %).....	55
Graf 5 Podíl vydaných rozhodnutí k počtu žádostí v roce 2018 (v %)	56
Graf 6 Podíl odvolání k počtu vydaných rozhodnutí v roce 2018 (v %).....	57
Graf 7 Vývoj počtu žádostí u NSZ v Brně v letech 2008 - 2018.....	59
Graf 8 Vývoj počtu žádostí u KSZ Ústí nad Labem za roky 2008 - 2019	62
Graf 9 Počet žádostí požadující informace z trestního řízení v letech 2010 - 2019	68
Graf 10 Počet žádostí o informace z trestního řízení od roku 2010.....	69

Seznam použitých zkratk

Listina	Listina základních práv a svobod
Informační zákon	Zákon č. 106/199 Sb., o svobodném přístupu k informacím
NSZ	Nejvyšší státní zastupitelství
VSZ	Vrchní státní zastupitelství
KSZ	Krajské státní zastupitelství
MSZ	Městské státní zastupitelství
OSZ	Okresní státní zastupitelství

1 Úvod

V demokratickém právním státě není veřejná správa nástrojem nějaké zvláštní, od společnosti separované moci, nýbrž naopak: je službou veřejnosti, i když se mnohdy opírá o autoritu založenou na veřejné, státní, moci. S touto funkcí správy by nebylo v souladu, kdyby mezi ní a veřejností byly vytvářeny informační bariéry, které by občanům bránily dozvědět se, co veřejná správa dělá a jak to dělá, tedy kontrolovat její činnost. Listina základních práv a svobod proto stanoví, že státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti¹.

Právo na informace je základním lidským právem. Státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Smyslem práva na informace je kontrola činnosti veřejné moci, mimo jiné též kontrola vynakládání veřejných prostředků a hospodaření s veřejným majetkem

Povinnost poskytovat informace podle informačního zákona má i státní zastupitelství, které je Ústavou České republiky zařazeno do moci výkonné, ale stojí samostatně, odděleně od ostatních státních orgánů. Jeho úkolem je zastupování veřejné žaloby v trestním řízení. Ve svém poslání se tak liší od správních úřadů i územních samosprávných celků, přesto má stejnou povinnost poskytovat všechny informace z výkonu své působnosti nebo z oblasti správy, jako ostatní orgány veřejné správy. Právě v poslání státního zastupitelství a v jeho odlišnosti od ostatních orgánů veřejné správy může dojít ke střetu ochrany veřejného zájmu při odhalování trestné činnosti a právem na informace.

¹ *Hendrych, D. a kol.* Správní právo. Obecná část. Kapitola XLVIII. Právo na dobrou správu. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, 826 s., s. 633-644. [online]. [cit. 2018-11-27]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz>

2 Cíl práce a metodika

2.1 Cíl práce

Hlavním cílem práce je zpracovat komplexní pohled na právo na svobodný přístup k informacím v soustavě státního zastupitelství z pohledu platné právní úpravy a ustálené soudní judikatury, nalézt aplikační problémy a navrhnout vhodná opatření.

Dílčím cílem je ověřit teoretické poznatky v podmínkách konkrétního povinného subjektu, analyzovat počet přijatých žádostí, charakter žádostí a způsoby jejich vyřízení a zjistit tak zatíženost státního zastupitelství agendou poskytování informací.

2.2 Metodika

Práce bude rozdělena na teoretickou a praktickou část. V teoretické části převažuje metoda literární rešerše. Budou analyzovány právní předpisy, veškerá dostupná literatura a judikatura týkající se jednak poskytování informací, jednak státního zastupitelství. Budou zpracovány poznatky z odborné literatury a komentářů příslušných zákonů. Ty budou doplněny citací příslušné judikatury. Budou definovány základní pojmy informačního zákona, jako je informace, žadatel či povinný subjekt. Zvlášť budou objasněny procesní postupy, které musí povinné subjekty při poskytování informací dodržovat. Získané poznatky budou porovnány metodou komparace. Komparativní metoda je použita hlavně pro porovnání komentovaných ustanovení informačního zákona. Aby mohl být v této části podán komplexní výklad dané problematiky, bude postupováno nejprve od právních předpisů nejvyšší právní síly, následně budou postupně vysvětlena jednotlivá ustanovení informačního zákona. Bude využito metody komparace, resp. komparace práva na informace a práva veřejnosti na odhalování a potírání trestné činnosti. Cílem teoretické části bude uceleně představit právní úpravu poskytování informací a zároveň definovat působnost státního zastupitelství.

Na teoretická východiska bude navazovat praktická část, která je zaměřena na aplikaci informačního zákona v soustavě státního zastupitelství. Vlastní práce bude aplikovat poznatky z teoretické části. V praktické části je použita metoda kvantitativního i kvalitativního výzkumu, analýzy a komparace. V první podkapitole bude proveden kvantitativní výzkum. Aby mohl být výzkum proveden, bude nejprve vysvětlen chod spisové služby u státního zastupitelství a působnost jednotlivých úřadů státního zastupitelství. Kvantitativní výzkum bude proveden u vyšších stupňů státního zastupitelství, tedy u krajských, vrchních a nejvyššího státního zastupitelství. Z jednotlivých výročních zpráv každého povinného subjektu, které jsou zveřejněny na infoDesce státního zastupitelství, budou získána potřebná data o počtu přijatých žádostí a o způsobu jejich vyřízení. Nejprve budou analyzovány počty přijatých žádostí a počty vydaných rozhodnutí o odmítnutí za rok 2008 a 2018, tedy v rozmezí deseti let. Bude tak znázorněn nárůst v počtu přijatých žádostí. Následně budou podrobněji analyzována data za roky 2017 a 2018, konkrétně počty přijatých žádostí a způsob jejich vyřízení, tedy počty žádostí, kterým bylo vyhověno a které byly odmítnuty, následně počty přijatých odvolání. Bude vyhodnocen procentuální podíl přijatých žádostí jednotlivých úřadů státního zastupitelství na celkovém počtu přijatých žádostí. Bude analyzováno, z kolika procent z celkového počtu přijatých žádostí jsou žádosti odmítány rozhodnutím, počet podaných odvolání a procentuální podíl odvolání k vydaným rozhodnutím. Bude znázorněno, jaké úřady v soustavě státního zastupitelství jsou nejvíce zatíženy poskytováním informací. V posledním bodě bude analyzován počet žádostí u Nejvyššího státního zastupitelství v Brně, které stojí v čele soustavy státního zastupitelství, od roku 2008 do roku 2018, a budou vypočteny základní elementární charakteristiky časové řady. V době zpracovávání práce jsou na infoDesce státního zastupitelství dostupná data do roku 2018. Bude provedena predikce počtu přijatých žádostí za rok 2019.

Následně bude u vybraného povinného subjektu, kterým je Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem, provedena metoda pozorování a studium dokumentů, konkrétně studium spisů vedených v agendě poskytování informací za roky 2008 – 2019. U konkrétního povinného subjektu již jsou dostupná data i za rok 2019. Budou vypočteny základní elementární charakteristiky pro časovou řadu a bude predikován počet přijatých žádostí v roce 2020. Bude vyhodnocen vývoj počtu přijatých žádostí.

V této části budou informace získávány nahlížením do spisů vedených v agendě poskytování informací povinného subjektu a zároveň bude prováděn nestrukturovaný rozhovor s pracovníci povinného subjektu, která vede příslušný rejstřík a spisy v agendě poskytování informací, za účelem vysvětlení postupů povinného subjektu v jednotlivých spisech. Rozhovor bude prováděn průběžně po celou dobu studia dokumentů.

Za roky 2018 a 2019 bude vyhodnocen počet přijatých žádostí a postup, jak jsou žádosti posuzovány, jakým typům žádostí je vyhověno, jaké jsou naopak zamítány a z jakého důvodu, zda je některým žádostem vyhověno pouze částečně. Zvláštní pozornost bude věnována rozdílnosti státního zastupitelství od ostatních orgánů veřejné správy a z toho plynoucím odlišným postupům aplikovaným v soustavě státního zastupitelství, konkrétně postupům týkajících se poskytování informací z trestního řízení. Zvlášť budou vyhodnoceny žádosti o informace týkající se trestního řízení za období let 2010-2019. Bude zkoumána zatíženost povinného subjektu agendou poskytování informací. Ekonomické hledisko poskytování informací bude zkoumáno z pohledu možného uplatnění výzvy k úhradě nákladů a její aplikaci u konkrétního povinného subjektu. Na závěr bude provedena analýza žádostí podaných u deseti okresních státních zastupitelství, která jsou v obvodu působnosti zkoumaného povinného subjektu, za roky 2018 a 2019.

V závěru práce budou na základě získaných poznatků sestaveny otázky k provedení strukturovaného rozhovoru s vedoucím státním zástupcem, který zodpovídá za poskytování informací u povinného subjektu. Rozhovor bude zaměřen na vyřizování žádostí a na problémy, které se u povinného subjektu v souvislosti s agendou poskytování informací vyskytují.

Na základě provedeného studia dokumentů, metody pozorování u povinného subjektu a provedeného rozhovoru budou identifikovány problémy vyskytující se při poskytování informací v soustavě státního zastupitelství a bude navrženo konkrétní doporučení.

V závěru práce bude provedeno vyhodnocení a komparace teoretické a praktické části práce.

3 Teoretická východiska

V teoretické části práce bude nejprve charakterizováno státní zastupitelství a soustava státního zastupitelství. Dále budou objasněny základní pojmy informačního zákona, význam a smysl zákona a budou vysvětleny postupy, které musí povinné subjekty dodržovat při poskytování informací.

3.1 Státní zastupitelství

Státní zastupitelství je ústavním orgánem zařazeným do třetí hlavy Ústavy ČR o moci výkonné. „*Státní zastupitelství zastupuje veřejnou žalobu v trestním řízení, vykonává i další úkony, stanoví-li tak zákon. Postavení a působnost státního zastupitelství stanoví zákon*“². Zákonem č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství se zřizuje státní zastupitelství jako soustava úřadů státu určených k zastupování státu při ochraně veřejného zájmu ve věcech svěřených zákonem do působnosti státního zastupitelství³. Státní zastupitelství je orgánem veřejné žaloby v trestním řízení (dle trestního řádu státní zástupce vykonává dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení, podává obžalobu na obviněné osoby k místně a věcně příslušnému soudu, zastupuje obžalobu před soudem v hlavním líčení⁴), vykonává dozor nad dodržováním právních předpisů v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení, ochranná nebo ústavní výchova a působí v jiném než trestním řízení⁵. Soustavu státního zastupitelství tvoří Nejvyšší státní zastupitelství (v Brně), vrchní státní zastupitelství (v Praze a Olomouci), krajská státní zastupitelství, a okresní státní zastupitelství. Sídla státních zastupitelství se shodují se sídly soudů. Soudní obvody

² čl. 80 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů. In: Sbíрка zákonů České republiky. 1993, částka 1. Dostupný z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=1/1993&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

³ § 1 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů. In: Sbíрка zákonů České republiky. 1993, částka 71. Dostupný z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=283/1993&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

⁴ § 174, 176 a 180 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů. In: Sbíрка zákonů České republiky. 1961, částka 66. Dostupný z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=141/1961&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

⁵ § 4 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů. In: Sbíрка zákonů České republiky. 1993, částka 71. Dostupný z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=283/1993&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

neodpovídají novému samosprávnému členění státu a vycházejí ze správního členění z roku 1960. Největší rozdíly jsou na úrovni krajů, kdy existuje 14 samosprávních krajů, ale pouze 8 krajů soudních. Krajská státní zastupitelství tedy jsou: Krajské státní zastupitelství v Praze (pro Středočeský kraj) a Městské státní zastupitelství v Praze (pro hlavní město Prahu), v Českých Budějovicích (pro Jihočeský kraj), Plzni (pro Plzeňský a Karlovarský kraj), Ústí nad Labem (pro Ústecký a Liberecký kraj), Hradci Králové (pro Královéhradecký a Pardubický kraj), Brně (pro Jihomoravský, Zlínský kraj a Vysočinu) a Ostravě (pro Moravsko-slezský a Olomoucký kraj). Okresních státních zastupitelství je celkem 86.

Zákon č. 219/2000 Sb. o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích řadí státní zastupitelství mezi organizační složky státu. Státní zastupitelství není správním úřadem. Ústava nezahrnuje státní zastupitelství mezi „správní úřady“ a i zákon o státním zastupitelství definuje státní zastupitelství jako soustavu úřadů státu určených k zastupování státu v případech stanovených zákonem, tedy jako úřady *sui generis*⁶. Zařazení mezi orgány moci výkonné však ze státního zastupitelství nečiní orgán správní. V rovině systematiky Ústavy je patrné, že státní zastupitelství je zmiňováno v samostatném čl. 80 Ústavy, tedy vedle ministerstev a jiných správních úřadů, eventuálně orgánů územní samosprávy⁷.

Aby mohlo státní zastupitelství řádně a nerušeně naplňovat svou působnost danou mu zákonem, a to zastupování státu při ochraně veřejného zájmu, musí být zároveň zajištěny jeho personální, organizační, hospodářské a finanční záležitosti. Proto byla zákonem o státním zastupitelství v § 13a-13f definována „správa státního zastupitelství“. Úkolem správy státního zastupitelství je vytvářet státnímu zastupitelství podmínky k řádnému výkonu jeho působnosti, zejména po stránce personální, organizační, hospodářské, finanční a výchovné, a dohlížet způsobem a v mezích tímto zákonem stanovených na řádné plnění

⁶ PAVLÍČEK, Václav a Jiří HŘEBEJK. *Ústava a ústavní řád České republiky: komentář*. 2. dopl. a podst. rozš. vyd. Praha: Linde, 1998. *Zákony s poznámkami* (Linde). ISBN 8072011103, str. 346

⁷ RYCHETSKÝ, Pavel, Tomáš LANGÁŠEK, Tomáš HERC a Petr MLSNA. Čl.80 (Státní zastupitelství a veřejná žaloba). In: RYCHETSKÝ, Pavel, Tomáš LANGÁŠEK, Tomáš HERC, Petr MLSNA aj. *Ústava České republiky: Komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-8]. ASPI_ID KO1_1993CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

úkolů státnímu zastupitelství svěřených. Výkon správy státního zastupitelství nesmí narušovat plnění úkolů vyplývajících z jeho působnosti⁸. Správa státního zastupitelství má tedy pomocnou úlohu, nesmí ovlivňovat ani zasahovat do výkonu působnosti státního zastupitelství.

Ústředním orgánem správy státního zastupitelství je Ministerstvo spravedlnosti. Orgány správy státního zastupitelství jsou vedoucí státní zástupci a jejich náměstci. Správu vrchních, krajských a okresních státních zastupitelství vykonává ministerstvo přímo nebo prostřednictvím příslušných vedoucích státních zástupců; správu okresních státních zastupitelství může vykonávat též prostřednictvím krajských státních zástupců. Vedoucími státními zástupci jsou představitelé jednotlivých stupňů státního zastupitelství: nejvyšší státní zástupce, který stojí v čele Nejvyššího státního zastupitelství, vrchní státní zástupci, kteří stojí v čele vrchních státních zastupitelství, krajské státní zástupci, kteří stojí v čele krajských státních zastupitelství, okresní státní zástupci, kteří stojí v čele okresních státních zastupitelství. Vedoucí státní zástupci jsou za výkon správy státního zastupitelství, v jehož čele stojí, odpovědní ministerstvu; krajské státní zástupci odpovídají též za výkon jim svěřené správy okresních státních zastupitelství⁹.

Vedoucí státní zástupci na všech úrovních soustavy státního zastupitelství vykonávají správu příslušného státního zastupitelství podle § 13e-h mimo jiné tím, že zajišťují poskytování informací podle zvláštního právního předpisu. Tím je zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

3.2 Právní rámec poskytování informací

Právo na informace patří mezi ústavně zaručená základní lidská práva. Článek 17 Listiny základních práv a svobod zaručuje svobodu projevu a právo na informace. Podle článku 17 odst. 4 Listiny svobodu projevu a právo na informace lze omezit zákonem. Podle

⁸ §13a zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů. In: Sbírka zákonů České republiky. 1993, částka 71. Dostupný z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=283/1993&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

⁹ HÁLOVÁ, J. Výkon správy státního zastupitelství, Praha, 2018. Bakalářská práce. Česká zemědělská univerzita v Praze. Provozně ekonomická fakulta. Vedoucí bakalářské práce JUDr. Daniela SVĚTLÍKOVÁ.

článku 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, jako komplexní úprava poskytování informací. Účel práva na informace vymezila judikatura Nejvyššího správního soudu, když v rozsudku 1 As 17/2008-68 konstatovala, že „smyslem práva na informace je kontrola činnosti veřejné správy, mj. též kontrola vynakládání veřejných prostředků a hospodaření s veřejným majetkem“¹⁰.

Ústavní úprava v článku 17 Listiny tvoří základ informačního práva v České republice v celém kontextu této problematiky a rozhodující roli může hrát při výkladu sporných otázek v souvislosti s určováním mezí práva na informace v konkrétních případech¹¹. Jak uvedl Ústavní soud ve svém usnesení, sp. zn. III. ÚS 156/02, „*právo na informace je v Listině systematicky zařazeno mezi práva politická, tedy jako prostředek účasti na politickém životě státu. ... Právo na informace však nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvidavosti. Je to právo na informaci v politickém slova smyslu, chápanou velmi široce, tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí. ... Právo na informace lze omezit toliko zákonem a to za splnění dvou podmínek: předně že se tak děje za některým z účelů taxativně uvedených v čl. 17 odst. 4 LPS (opatření v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví nebo mravnosti) a za druhé, že je takové omezení nezbytné, tzn., že cíle omezení jinak v demokratické společnosti dosáhnout nelze.*“¹².

¹⁰ JELÍNKOVÁ, Jitka. § 1 (Předmět úpravy). In: JELÍNKOVÁ, Jitka a Miloš TUHÁČEK. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-7]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

¹¹ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 2

¹² Usnesení Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 156/02 ze dne 18. 12. 2002 [online]. [cit. 2019-08-08]. Dostupné z: <http://nalus.usoud.cz/Search/ResultDetail.aspx?id=42280&pos=1&cnt=1&typ=result>

3.2.1 Právní úprava Evropské unie

Právo přijímat a rozšiřovat informace bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice je zaručeno ustanovením čl. 10 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod přijaté v rámci Rady Evropy. Výbor ministrů Rady Evropy přijal již 25. 11. 1981 Doporučení členským státům č. R (81) 19, týkající se přístupu k informacím v držení státních orgánů (s výjimkou orgánů zákonodárných a soudních). Obdobně je upravena svoboda informací také v Listině základních práv Evropské unie (čl. 11 a čl. 52 odst. 3 LZP). Evropský parlament a Rada EU přijaly 17. 11. 2003 směrnici č. 2003/98/ES, o opakovaném použití informací veřejného sektoru¹³.

Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod publikovaná pod č. 209/1992 Sb. v čl. 10 stanoví, že každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace. Výkon těchto svobod může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon¹⁴. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES¹⁵ o opakovaném použití informací veřejného sektoru vytváří obecný rámec podmínek opakovaného použití dokumentů veřejného sektoru tak, aby byly zajištěny spravedlivé, přiměřené a nediskriminační podmínky takového opakovaného použití těchto informací. Směrnice tedy stanoví soubor pravidel pro opakované použití stávajících dokumentů, které mají subjekty veřejného sektoru v držení. Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2013/37/EU¹⁶, kterou se mění směrnice č. 2003/98/ES o opakovaném použití informací veřejného sektoru odráží legislativní i institucionální vývoj práva Evropské unie v oblasti poskytování informací

¹³ *Hendrych, D. a kol.* Správní právo. Obecná část. Kapitola XLVIII. Právo na dobrou správu. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, 826 s., s. 633-644. [online]. [cit. 2018-11-27]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz>

¹⁴ čl. 10 sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb. ze dne 21.1.1991, kterým se vyhláší Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17.11.2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=celex%3A32003L0098>.

¹⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/37/EU ze dne 26. června 2013, kterou se mění směrnice 2003/98/ES o opakovaném použití informací veřejného sektoru [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32013L0037>.

veřejného sektoru s cílem zajištění efektivnější využitelnosti informačního zákona pro současnou společnost „informačního věku“¹⁷

3.2.2 Základní principy informačního zákona

Obecným principem poskytování informací v režimu informačního zákona je zásadně úplná informační povinnost povinných subjektů, tedy že režimu tohoto zákona podléhají všechny informace o činnosti povinných subjektů s výjimkou informací, jejichž ochranu předpokládá výslovně zákon, který tak současně určuje meze práva na informace. V konkrétních případech ale může být určení těchto mezí sporné. Na správné řešení těchto sporných případů je potřebné nahlížet prizmatem ústavní úpravy, neboť základní ustanovení o mezích práva na informace obsahuje právě ona¹⁸.

Základním smyslem informačního zákona je zajištění práva veřejnosti na přístup k informacím veřejného sektoru, s výjimkou zákonem výslovně uvedených informací, a tomu odpovídající povinnost povinných subjektů poskytovat informace ze své působnosti. Účelem informačního zákona je co nejšířší realizace práva na informace, zejména v souladu se standardy běžnými v zemích Evropské unie, a snaha zlepšit odůvodnění rozhodnutí povinných subjektů. To vše při současné ochraně veřejného zájmu a práv jednotlivců a schopnosti povinných subjektů plnit své úkoly a s cílem zlepšit vztahy mezi veřejností a státními orgány a orgány územní samosprávy¹⁹.

Zákon stojí na principu neformálnosti – žadatelé by měli informace získat co nejrychleji a nejpohodlněji – a bezplatnosti poskytování informací. Úhrada podle § 17 informačního zákona nemá charakter správního poplatku. Žádost o informace nemusí být nijak zdůvodněna. To je základní rozdíl od nahlížení do správních spisů jinou osobou než účastníkem řízení, když taková osoba musí prokázat právní zájem nebo jiný vážný důvod. Rozhodné pro poskytnutí informace je pouze to, zda existuje zákonný důvod pro omezení

¹⁷ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 3-4

¹⁸ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 6

¹⁹ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 5-6

přístupu k informacím stanovený v informačním, případně jiném zákoně (ochrana osobních údajů, obchodního tajemství apod.). Vyřizování žádostí o informace je výkonem veřejné moci, tedy rozhodováním o veřejném subjektivním právu žadatele na informace. Vedle žadatele o informace se konkrétní způsob vyřízení žádosti v některých případech dotýká či může dotýkat také jiných osob, např. fyzických osob - příjemců veřejných prostředků, o jejichž platech a odměnách mají být poskytnuty informace. Osoby, kterých se informace týká, by v takových případech mohly být dotčeny ve svém právu na informační sebezpečení²⁰. V soustavě státního zastupitelství se vyskytují žádosti o sdělení výše platu či osobních příplatků zaměstnanců zřídka.

3.3 Základní pojmy informačního zákona

V této kapitole bude vymezen pojem informace, povinný subjekt, žadatel, bude vysvětleno, na jaké informace se zákon nevztahuje a v jakých případech je právo na informace omezeno.

3.3.1 Povinné subjekty (§ 2 informačního zákona)

Dle § 2 odst. 1 informačního zákona povinnými subjekty, které mají podle informačního zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce. Státními orgány je třeba rozumět nejen orgány moci výkonné, resp. orgány státní správy, ale i veškeré další orgány zbývajících složek státní moci (zákonodárné a soudní)²¹. Judikatura vymezila jako povinný subjekt rovněž veřejného ochránce práv a Úřad vlády ČR. Povinnými subjekty jsou jako státní orgány sui generis i bezpečnostní sbory, státní zastupitelství a soudy. Státní orgány jsou organizačními složkami státu podle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky

²⁰ JELÍNKOVÁ, Jitka. § 1 (Předmět úpravy). In: JELÍNKOVÁ, Jitka a Miloš TUHÁČEK. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-7]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

²¹ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s., str. 25

a jejím vystupování v právních vztazích, nejde tedy o subjekty ve smyslu občanského zákoníku, tj, právnické osoby, ale o orgány, jejichž prostřednictvím jedná stát²².

Nejvyšší správní soud v rozsudku 2 As 93/2011-79²³ jasně vymezil státní zastupitelství jako povinný subjekt, když v odůvodnění rozsudku uvedl, že z hlediska dělby státní moci spadá státní zastupitelství do moci výkonné, což se odráží do jeho postavení a působnosti vymezené zákonem o státním zastupitelství. Státní zastupitelství je zřízeno jako soustava úřadů státu, jež jsou určeny k zastupování státu při ochraně veřejného zájmu ve věcech svěřených zákonem do působnosti státního zastupitelství. Stěžejním úkolem státního zastupitelství, výslovně stanoveném i v čl. 80 odst. 1 Ústavy, je zastupování státu veřejnou žalobou v trestním řízení. Z ústavního zakotvení státního zastupitelství lze dovozovat, že se nejedná o „správní úřad“ ve smyslu čl. 79 Ústavy, nýbrž že jde o specifický státní orgán moci výkonné, který je ve specifickém vztahu podřízenosti k ministerstvu spravedlnosti. Vymezené postavení státního zastupitelství nicméně nevylučuje, aby byl tento státní orgán povinným subjektem ve smyslu § 2 odst. 1 informačního zákona, podle něhož jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Jakkoliv totiž v převažující části činnost státního zastupitelství nespadá do oblasti výkonu veřejné správy, jedná se o státní orgán, na nějž se bezpochyby minimálně v rozsahu výkonu „správní agendy“ vztahuje režim informačního zákona²⁴.

Pojem „informace vztahující se k působnosti povinného subjektu“ je třeba chápat široce a rozumět jimi informace vztahující se na veškeré aspekty činnosti povinných subjektů, ať již mají povahu veřejné správy anebo činností mající ve vztahu k jádrové činnosti povahu činností doprovodných, servisních či nepřímou s ní souvisejících. Vzhledem k zásadě zákonnosti výkonu veřejné moci, tedy tomu, že povinný subjekt je povinen

²² JELÍNKOVÁ, Jitka. § 2 (Povinnost poskytovat informace). In: JELÍNKOVÁ, Jitka a Miloš TUHÁČEK. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-7]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

²³ Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 93/2011-79 ze dne 4. října 2011. [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=2%20As%2093/2011&pagesource=0>

²⁴ KORBEL, František. *Přehled judikatury ve věcech práva na informace*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. Judikatura (Wolters Kluwer ČR). Str. 63-64

vykonávat svou činnost pouze v mezích a způsoby stanovenými zákonem, platí, že pokud povinný subjekt fakticky disponuje některými informacemi, mělo by to být pouze v důsledku výkonu jeho zákonné působnosti, tedy že k působnosti povinného subjektu se vztahují zpravidla všechny informace, které má objektivně k dispozici. Nelze odložit žádost o informace jako nevztahující se k působnosti povinného subjektu proto, že se více vztahuje k působnosti jiného povinného subjektu, tj. že ji jiný povinný subjekt vytvořil či získal jako první²⁵.

Státní zastupitelství je dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o státním zastupitelství orgánem veřejné žaloby v trestním řízení a plní další úkoly vyplývající z trestního řádu. Působností státního zastupitelství se rozumí dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení, podávání obžaloby k místně a věcně příslušnému soudu a zastupování obžaloby v řízení před soudem tak, jak stanoví trestní řád²⁶. Servisní činností se rozumí výkon správy státního zastupitelství tak, jak je, samostatně pro každý stupeň soustavy státního zastupitelství, definována v § 13a-13h zákona o státním zastupitelství. Žádosti o informace tedy mohou být směřovány jednak na samotný výkon působnosti státního zastupitelství, tedy na dozor v trestním řízení, jednak na výkon správy státního zastupitelství, např. výši platu zaměstnance, rozpočet, organizační uspořádání konkrétního povinného subjektu.

Žádosti v soustavě státního zastupitelství často směřují k poskytnutí konkrétních informací z trestního řízení vedeného u povinného subjektu. Trestní řád v § 8a upravuje poskytování informací o trestním řízení a osobách na něm zúčastněných. Judikatura dovodila, že pokud jiný právní předpis ukládá subjektu, který je zároveň povinným subjektem podle zákona o svobodném přístupu k informacím, povinnost poskytovat určité informace, ale sám proces jejich poskytování neupravuje, použije se procesní úprava

²⁵ JELÍNKOVÁ, Jitka. § 2 (Povinnost poskytovat informace). In: JELÍNKOVÁ, Jitka a Miloš TUHÁČEK. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-7]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

²⁶ § 174, 176 a 180 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů. In: Sběrka zákonů České republiky. 1961, částka 66. Dostupný z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=141/1961&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

obsažená v zákoně o svobodném přístupu k informacím²⁷. Aplikace informačního zákona je vyloučena v případě, domáhá-li se žadatel nahlížení do trestního spisu, nikoli však tehdy, požaduje-li poskytnutí konkrétní informace ze spisu²⁸.

Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu 10 As 117/2014 pojem „informace vztahující se k působnosti povinného subjektu“ je třeba vykládat tak, že k působnosti povinného subjektu se vztahují zpravidla všechny informace, které má povinný subjekt objektivně k dispozici. Nejvyšší správní soud rovněž upozornil na ústavněprávní dimenzi posuzované problematiky. Mezi základní atributy liberálně-demokratického státu patří důsledná implementace nástrojů limitujících různými způsoby nositele veřejné moci, daná vědomím o její možné zneužitelnosti. Jeden z těchto nástrojů představuje rovněž kontrola výkonu veřejné moci ze strany občanů, z čehož plyne imperativ otevřenosti a transparentnosti veřejné správy, bez něž by tato kontrola nemohla být efektivně realizována. Prostředkem, který k naplnění uvedeného imperativu poskytuje právní řád, je mimo jiné právo na informace. Jeho význam zdůraznil již ústavodárce tím, že jej zakotvil v čl. 17 Listiny, přičemž konkretizaci daného ústavněprávního ustanovení lze nalézt v informačním zákoně²⁹.

K působnosti povinného subjektu se tedy vztahují zpravidla všechny informace, které má objektivně k dispozici. Tento závěr logicky plyne ze zásady zákonnosti výkonu veřejné moci. Povinný subjekt je povinen vykonávat svou činnost pouze v mezích a způsoby stanovenými zákonem, a pokud v rámci své činnosti fyzicky disponuje některými informacemi, mělo by to být pouze v důsledku výkonu jeho zákonné působnosti. Žadatel

²⁷ JELÍNKOVÁ, Jitka. § 2 (Povinnost poskytovat informace). In: JELÍNKOVÁ, Jitka a Miloš TUHÁČEK. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-7]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

²⁸ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 56

²⁹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu 1 As 29/2009 – 59 ze dne 7. května 2009 [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=2+As+93%2f2011&pagesource=0>

o informaci tak má právo na sdělení všech údajů, s nimiž povinný subjekt pracuje a jejichž poskytnutí není informačním zákonem vyloučeno či omezeno³⁰.

3.3.2 Výlučka z informační povinnosti (§ 2 odst. 4 informačního zákona)

Informační zákon v § 2 odst. 4 uvádí, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Účelem tohoto ustanovení je bránit povinné subjekty před tím, aby byly povinny zaujímat stanoviska, vysvětlovat výstupy ze své činnosti, provádět právní výklady, vytvářet nové informace, jimiž nedisponují a nejsou povinny jimi disponovat. Jde o velmi významné ustanovení, které brání nepřiměřené zátěži povinných subjektů. Jestliže se žadatel domnívá, že určitá informace existuje (např. záznam z nějakého jednání), přičemž tomu tak není, pak povinný subjekt jeho žádost odmítne z důvodu neexistující informace. Jestliže žadatel požaduje vytvoření např. právní analýzy, jedná se o požadavek na vytváření nových informací, a tedy důvod odmítnutí žádosti dle § 2 odst. 4 informačního zákona³¹.

Specifický případ takových žádostí představují žádosti o sdělení, proč správní orgán napsal do rozhodnutí nebo jiného svého úkonu to, co napsal, z jakého důvodu hodnotil podklady tak, jak je hodnotil. Povinné subjekty na tyto žádosti někdy reagují vysvětlováním svých postupů, nejsou však k tomu podle zákona povinny. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud, "*právo na přístup k informacím neslouží jako specifická forma opravného prostředku proti rozhodnutím či postupům správních orgánů. V režimu zákona o svobodném přístupu k informacím se nemůže účastník řízení domáhat ‚dovysvětlení‘ toho, proč správní orgán rozhodl, jak rozhodl*"³². Takové žádosti lze odmítat podle § 2 odst. 4 zákona. Nejvyšší správní soud dodal, že správní orgán samozřejmě může vysvětlit adresátovi rozhodnutí, v

³⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu 1 As 29/2009 – 59 ze dne 7. května 2009 [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=2+As+93%2f2011&pagesource=0>

³¹ JELÍNKOVÁ, Jitka. § 2 (Povinnost poskytovat informace). In: JELÍNKOVÁ, Jitka a Miloš TUHÁČEK. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-7]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

³² Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 10 As 117/2014-64 ze dne 14. ledna 2015. [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=2+As+93%2f2011&pagesource=0>

souladu s principy dobré správy a v souladu s tím, že veřejná správa je službou veřejnosti³³.

Důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb.³⁴, kterým byla do informačního zákona doplněna výluka z informační povinnosti, v souvislosti s § 2 odst. 4 uvádí: „*Povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim informačního zákona nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona – zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání – k vypracování takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu.*“ To opakovaně potvrzují i správní soudy, když konstatují, že účelem této výluky je určitá míra ochrany povinného subjektu před nutností vytvářet nové informace jen pro účely zpracování odpovědi na žádost³⁵.

Ustanovení § 2 odst. 4 se vztahuje pouze na situace, v nichž samotná žádost požaduje vytvoření zcela nové informace. Pokud nikoli, tedy jestliže vůle žadatele směřuje k vydání informace, která dle jeho mínění již existuje (žádost se zpravidla vztahuje k určité aktivitě povinného subjektu v minulosti), pak nelze aplikovat § 2 odst. 4, ale žádost musí být vyřízena jako žádost požadující poskytnutí neexistující informace, tedy musí být rozhodnutím odmítnuta³⁶.

³³ JELÍNKOVÁ, Jitka. § 2 (Povinnost poskytovat informace). In: JELÍNKOVÁ, Jitka a Miloš TUHÁČEK. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-7]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

³⁴ sněmovní tisk č. 991 IV. volebního období Poslanecké sněmovny. [online]. [cit. 2019-09-30]. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=61&r=2006>

³⁵ FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš, *Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář*. 2. vyd. Praha: Linde, 2012. 1032 s, str. 78

³⁶ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 64

Z procesního hlediska by podle judikatury měly být dotazy na názory, budoucí rozhodnutí a požadavky na vytváření nových informací odmítány rozhodnutím podle § 15 informačního zákona. Požadavek na vydávání rozhodnutí o odmítnutí žádosti vychází z nutnosti zajistit opravné prostředky, včetně soudní ochrany³⁷. § 2 odst. 4 představuje specifický případ nevyhovění žádosti ve smyslu § 15 odst. 1 a mělo by proto být vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Zákon v § 2 odst. 4 výslovně uvádí, že „*povinnost poskytovat informace se netýká...*“ a nikoli, že se zákon nevztahuje (jak činí v § 2 odst. 3), takže v případě § 2 odst. 4 je nutné při vyřizování žádosti procesně postupovat v režimu informačního zákona a s ohledem na formulaci § 15 odst. 1, podle něhož se rozhodnutí vydává vždy, není-li žádosti vyhověno, je nutné takové rozhodnutí vydat i v případě § 2 odst. 4³⁸.

V praxi se lze v souvislosti s § 2 odst. 4 nejčastěji setkat s otázkou, do jaké míry je povinný subjekt povinen pořizovat k podaným žádostem různé soupisy, seznamy apod. z informací, které má k dispozici, tedy z informací, které existují. I zde je tuto míru nutné hledat v kritériu spočívajícím v míře „intelektuální zátěže“ a složitosti přípravy odpovědi na žádost. Například se může jednat o žádost, v kolika případech udělil povinný subjekt pokutu za spáchání určitého přestupku v daném roce, jaké bylo věkové složení přestupců, výše škody a podobně. Za předpokladu, že půjde o pouhé mechanické shromáždění dat z jednotlivých spisů, pak se nebude jednat o vytvoření nové informace ve smyslu § 2 odst. 4, protože zde dochází jen k formálnímu zpracování (shromáždění) informací existujících (jedná se o prosté zpracování odpovědi na žádost), a případný čas strávený vyhledáním informace bude možné zohlednit stanovením úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací podle § 17. To však platí jen za podmínky, že vytvoření „souhrnu dat“ nebude pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží ve smyslu výše uvedeném, tedy jestliže jeho vytvoření nebude jednoduchou operací, ale bude vyžadovat „přidanou hodnotu“ ze strany povinného subjektu; pokud by tomu tak bylo, zřejmě by se již jednalo o vytvoření nové informace (např.

³⁷ JELÍNKOVÁ, Jitka. § 2 (Povinnost poskytovat informace). In: JELÍNKOVÁ, Jitka a Miloš TUHÁČEK. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-7]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

³⁸ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 81

sdělení počtu vydaných stavebních povolení jistě nebude nepřiměřenou zátěží, vypracování podrobné statistiky z jednotlivých správních spisů, např. z jakých důvodů bylo určitým způsobem rozhodnuto ve vazbě na výši pokuty a osobu přestupce však již vytvořením nové informace bude)³⁹.

Povinný subjekt nemá povinnost sdělovat žadatelům své názory na konkrétní záležitosti. Je ovšem nutné rozlišovat dvě situace - na jedné straně žádost o sdělení názoru na určitou záležitost, který povinný subjekt má dle požadavku teprve zaujmout, a na straně druhé žádost o poskytnutí informace o názoru, které povinný subjekt jako svůj názor již zaujal a ve smyslu § 3 odst. 3 zaznamenal. Pouze v prvním případě se totiž bude jednat o situaci předvídanou § 2 odst. 4, zatímco v případě druhém bude žádost směřovat k poskytnutí již existující a tedy obecně vydatelné informace. Jestliže se žadatel domáhá stanoviska, které již bylo (dle tvrzení žadatele) zaujato, a pokud povinný subjekt toto stanovisko skutečně zaujal a zaznamenal, pak přestože se jedná o jeho názor na určitou záležitost, nebude možné uplatnit § 2 odst. 4 a zaujaté stanovisko bude třeba poskytnout. Naopak pokud vyžádané stanovisko dosud zaujato nebylo, tedy informace nevznikla, avšak žadatel se domnívá, že ano, směřuje žádost k poskytnutí neexistující informace a žádost bude třeba z tohoto důvodu odmítnout⁴⁰

Pokud žádost směřuje k poskytnutí neexistující informace, avšak ze zvláštního zákona vyplývá povinnost povinného subjektu takovou informaci vytvářet anebo ji mít a povinný subjekt tuto zákonnou povinnost nesplnil a informaci nemá, musí být v tomto případě informace vytvořena a poskytnuta, eventuálně si ji musí povinný subjekt opatřit⁴¹.

³⁹ FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš, *Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář*. 2. vyd. Praha: Linde, 2012. 1032 s, str. 83-84

⁴⁰ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 76

⁴¹ FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš, *Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář*. 2. vyd. Praha: Linde, 2012. 1032 s, str. 80

3.3.3 Žadatel, informace (§ 3 informačního zákona)

Žadatelem je podle § 3 informačního zákona každá fyzická i právnická osoba, která žádá o informaci. Může jím tedy být kdokoli, bez ohledu na svůj vztah k požadované informaci či zájem, který získáním informace sleduje.

Žádost má povinné náležitosti předepsané v § 14 odst. 2 informačního zákona. Fyzická osoba musí uvést v žádosti jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu nebo, není-li přihlášená k trvalému pobytu, adresu bydliště a adresu pro doručování, liší-li se od adresy místa trvalého pobytu nebo bydliště. Právnická osoba musí uvést název, identifikační číslo osoby, adresu sídla a adresu pro doručování, liší-li se od adresy sídla. Pokud nedostatek údajů o žadateli brání postupu při vyřízení žádosti (např. má-li být vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, ve kterém musí být adresát identifikován datem narození), resp. má-li povinný subjekt pochybnosti o žadatelově existenci, může žadatele vyzvat dle § 14 odst. 5 písm. a) k doplnění žádosti⁴².

Možností dálkového přístupu podle § 3 odst. 1 se rozumí přístup k informaci neomezeného okruhu žadatelů pomocí sítě nebo služby elektronických komunikací. Zpřístupnění informace s možností dálkového přístupu, eventuálně způsobem umožňujícím dálkový přístup, se v praxi zpravidla realizuje prostřednictvím internetu. Od přístupu k informaci způsobem umožňujícím dálkový přístup je třeba odlišovat informaci zveřejněnou dle § 3 odst. 5, neboť ne každá zveřejněná informace je nutně informací zveřejňovanou způsobem umožňujícím dálkový přístup. Informační zákon totiž za zveřejněnou informaci chápe např. i informaci vydanou tiskem či umístěnou ve veřejné knihovně. Naopak ale každá informace zpřístupněná způsobem umožňujícím dálkový přístup ve smyslu jeho vymezení podle § 3 odst. 2 bude rovněž informací zveřejněnou, neboť jedním ze způsobů zveřejnění informace je podle zákona právě její zpřístupnění s možností dálkového přístupu.⁴³

⁴² JELÍNKOVÁ, Jitka. § 3 (Základní pojmy). In: JELÍNKOVÁ, Jitka a Miloš TUHÁČEK. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-7]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

⁴³ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 173-174

Informací se podle § 3 odst. 3 rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoli nosiči. Informací se rozumí jakýkoli zaznamenaný obsah, aniž by bylo určující, na jakém nosiči je záznam proveden, může se jednat o listinu, počítačový soubor, audiovizuální záznam apod.⁴⁴.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 24/2015-36 se „informací rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoli nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního. Z toho vyplývá, že informační povinnost nastává pouze v případě informací reálně existujících. Oproti obecnému vnímání pojmu informace je tedy zákonné pojetí užší, neboť se vztahuje pouze na takovou informaci, která skutečně existuje, je zaznamenaná a je v dispozici povinného subjektu, nikoli jakýkoli myslitelný údaj, který např. bude zaznamenan či doručen povinnému subjektu v budoucnu.“⁴⁵

Na druhou stranu požadavek žadatele na poskytnutí informace, která neexistuje, tedy která není informací, nečiní ze žádosti žádost mimo režim informačního zákona, a proto je nutné ji vyřídit postupy stanovenými tímto zákonem, zpravidla půjde o odmítnutí žádosti rozhodnutím pro neexistenci požadované informace. Obdobně je nutné přistupovat k žádostem o informace, které sice existují, ale povinný subjekt jimi nedisponuje a ani nemá povinnost je mít. Je ovšem rozdíl mezi požadavkem na poskytnutí informace, která ve skutečnosti neexistuje, a požadavkem na sdělení, zda určitá skutečnost nastala či nikoli, případně kdy se tak stalo, zda povinný subjekt vykonává určitou činnost apod.⁴⁶

⁴⁴ FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš, *Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář*. 2. vyd. Praha: Linde, 2012. 1032 s, str. 166

⁴⁵ Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 24/2015-36 ze dne 8. října 2015. [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=2+As+93%2f2011&pagesource=0>

⁴⁶ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 178-179

Z hlediska okruhu požadovaných informací je při vyřizování žádosti nutné vymezit i časový okamžik, ke kterému mají být informace vyhledávány a shromažďovány⁴⁷. Tuto otázku vyřešil Nejvyšší správní soud, když v rozsudku č. j. 6 As 33/2011-83 konstatoval, že „informace, které je povinný subjekt zavázán poskytnout, jsou existující informace, které jsou v dispozici povinného subjektu, a to zpravidla již v okamžiku doručení žádosti o poskytnutí informace povinnému subjektu⁴⁸“. V této souvislosti je ovšem vhodné připomenout, že při rozhodování o odmítnutí žádosti podle § 15 odst. 1 se vychází z právního stavu v době vydání rozhodnutí⁴⁹.

3.3.4 Omezení práva na informace (§ 11 informačního zákona)

Povinný subjekt může dle § 11 informačního zákona poskytnutí informace omezit nebo vůbec neposkytnout. V soustavě státního zastupitelství se nejčastěji jedná o případy dle § 11 odst. 4, kdy povinné subjekty neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení, nebo týkající se trestního řízení, pokud by její poskytnutí ohrozilo či zmařilo účel trestního řízení, zejména zajištění práva na spravedlivý proces. Druhým nejčastějším důvodem odmítnutí žádosti o informace je dle § 11 odst. 6 zákona, kdy subjekt neposkytne informace o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky. Zřídka se jedná o případy dle § 11 odstavce 1, kdy se informace vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu nebo jde o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu.

⁴⁷ FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš, *Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář*. 2. vyd. Praha: Linde, 2012. 1032 s, str. 176

⁴⁸ Rozsudek Nejvyššího správního soudu 6 As 33/2011-83 ze dne 20.11.2011. [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=2+As+93%2f2011&pagesource=0>

⁴⁹ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 188

Orgány činné v trestním řízení, tedy policejní orgán, státní zástupce a soud, prostřednictvím sdělovacích prostředků informují veřejnost o své činnosti. Platí to pro celé trestní řízení, avšak s výjimkou uvedenou v § 8a trestního řádu, tedy že uvedené orgány jsou povinny odepřít poskytnutí informací, kdyby tím ohrozily objasnění skutečností důležitých pro posouzení věci, kdyby šlo o údaje, které přímo nesouvisejí s trestnou činností osob, jež mají účast v trestním řízení, nebo kdyby poskytnutím informací byla porušena zásada vyjadřující presumpci nevin⁵⁰. Podrobněji bude tato problematika analyzována v kapitole 4.2.

3.4 Proces poskytování informací

Žádosti o informaci může být buď vyhověno, nebo je správním rozhodnutím odmítnuta. Opravným prostředkem proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti je odvolání nebo stížnost. Povinný subjekt může žadatele vyzvat k úhradě nákladů.

3.4.1 Poskytování informací (§ 4 a § 14 informačního zákona)

Povinné subjekty poskytují informace dle § 4 informačního zákona na základě žádosti nebo zveřejněním. Dle § 4a se informace na základě žádosti poskytuje ve formátu a jazycích podle obsahu žádosti sdělením v elektronické nebo listinné podobě, poskytnutím kopie dokumentu, poskytnutím datového souboru, nahlédnutím do dokumentu obsahujícího požadovanou informaci, sdělením dat prostřednictvím rozhraní informačního systému nebo umožněním dálkového přístupu k informaci, která se v průběhu času mění. Zveřejnění znamená zpřístupnění informace předem neurčenému okruhu zájemců.

Zveřejněnou informací se dle § 3 odst. 5 se rozumí taková informace, kterou je možné vždy znovu vyhledat a získat. Zveřejněnou informací bude například informace vydaná tiskem nebo na jiném nosiči dat umožňujícím zápis a uchování informace, informace vystavené na úřední desce, informace zpřístupněné s možností dálkového přístupu, nebo

⁵⁰ *Hendrych, D. a kol.* Správní právo. Kapitola XXXVII. Právo na přístup k informacím. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, 875 s., s. 671-682. [online]. [cit. 2018-11-27]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz>

informace umístěné v knihovně poskytující veřejné knihovnické a informační služby podle knihovního zákona⁵¹.

Každou informaci poskytnutou na žádost musí povinný subjekt na základě § 5 odst. 3 do 15 dnů od poskytnutí informace zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup. Pokud žádost o poskytnutí informace směřuje k poskytnutí již zveřejněné informace, může povinný subjekt dle § 6 odst. 1 do sedmi dnů místo poskytnutí informace poskytnout žadateli odkaz na zveřejněnou informaci (nejčastěji na internetovou stránku), kde se informace nachází.

Žádost se dle § 13 podává ústně nebo písemně, a to i prostřednictvím elektronických komunikací (v tomto případě musí být podána prostřednictvím elektronické adresy podatelny povinného subjektu). Protože žádost o poskytnutí informace není podáním ve smyslu § 37 či 45 správního řádu, tato ustanovení se na podávání žádostí o poskytnutí informací vůbec nevztahují, není nutné, aby písemná žádost obsahovala vlastnoruční podpis žadatele. To je přitom základním předpokladem, aby žádosti mohly být podávány elektronicky bez nutnosti opatřovat je uznávaným elektronickým podpisem⁵².

Zákon o svobodném přístupu k informacím vychází z principu neformálnosti a minimálních nároků na postup žadatele o informace, což se projevuje nejen tím, že žádost o informace lze podat jakkoli, libovolnou formou, ale i tím, že nedostatek některé z obsahových náležitostí žádosti nemusí vždy bránit vyřízení žádosti. Jinými slovy, nedostatky náležitostí žádosti mají různé procesní následky podle své povahy a též podle toho, zda v konkrétním případě bude žádost vyřizována poskytnutím informace nebo bude vydáváno rozhodnutí o odmítnutí žádosti⁵³.

⁵¹ FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš, *Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář*. 2. vyd. Praha: Linde, 2012. 1032 s, str. 182

⁵² Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 651

⁵³ JELÍNKOVÁ, Jitka. § 14 (Postup při podávání a vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace). In: JELÍNKOVÁ, Jitka a Miloš TUHÁČEK. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář [Systém ASPI]*. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-7]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

Ustanovení správního řádu se použijí dle § 20 odst. 4 informačního zákona pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti, pro odvolací řízení a v řízení o stížnosti pro počítání lhůt, doručování a náklady řízení. Poskytnutí informace (vyhovění žádosti) se uskutečňuje neformálním úkonem, resp. nevydává se o něm správní rozhodnutí.

Podáním žádosti uplatňuje žadatel své základní, ústavně zaručené právo na informace a povinný subjekt o tomto veřejném subjektivním právu žadatele při vyřizování žádosti rozhoduje, ať již neformálně poskytnutím požadovaných informací, pokud neexistují zákonné důvody pro omezení přístupu k informacím, nebo rozhodnutím o (částečném) odmítnutí žádosti, příp. odložení žádosti⁵⁴.

Dle § 14 odst. 2 informačního zákona musí být ze žádosti zřejmé, kterému povinnému subjektu je určena a že se žadatel domáhá poskytnutí informace ve smyslu tohoto zákona. Fyzická osoba musí uvést své jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu (nebo doručovací adresu). Právnická osoba musí uvést název, identifikační číslo, adresu sídla (nebo doručovací adresu). Doručovací adresou se rozumí též elektronická adresa.

V praxi může vyvolávat potíže adresa pro doručování, pokud je uvedena pouze adresa elektronická – ta bude totiž dostatečná jen v případě, že žádosti bude vyhověno a informace jsou poskytovány elektronickou formou. Pokud má být žádost odmítnuta, bude postupováno dle správního řádu, pak musí být zásilka doručována na adresu trvalého pobytu nebo bydliště, resp. na adresu pro doručování listovní poštou, což znamená, že žadatel bude muset s odkazem na § 14 odst. 5 informačního zákona příslušný údaj doplnit⁵⁵.

Povinný subjekt dle § 14 odst. 5 informačního zákona posoudí žádost a brání-li nedostatek údajů o žadateli postupu vyřízení žádosti, zejména pokud bude vydáváno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, vyzve žadatele do 7 dnů, aby žádost doplnil. Nevyhoví-li žadatel této výzvě do 30 dnů od jejího doručení, povinný subjekt žádost odloží. Povinný

⁵⁴ JELÍNKOVÁ, Jitka. § 4 (Poskytování informací). In: JELÍNKOVÁ, Jitka a Miloš TUHÁČEK. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-7]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

⁵⁵ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 677

subjekt může též žadatele vyzvat k upřesnění žádosti, pokud je nesrozumitelná nebo je formulována příliš obecně. Ve výzvě k doplnění by měl být žadatel seznámen s důvody, proč podle názoru povinného subjektu brání nedostatek žadatelem uvedených údajů vyřízení žádosti (např. tím, že s ohledem na předmět požadovaných informací bude patrně nutné vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti). Ve výzvě je nutné s ohledem na základní zásady činnosti správních orgánů podle správního řádu poučit žadatele o způsobu, jímž má údaje o své osobě doplnit, a v jaké lhůtě tak má učinit. Žadatele je rovněž nutné poučit o následcích nedoplnění výzvy⁵⁶.

K odložení žádosti, pokud žadatel na výzvu k doplnění údajů o žadateli dle § 14 odst. 5 písm. a) svou žádost nedoplní, by mělo dojít formalizovaným (písemným) úkonem, resp. poznamenáním do spisu. Buď je žadatel o tomto odložení informován zvláštním sdělením, nebo mu je písemné vyhotovení odložení zasláno. Protože správní řád není na odložení žádosti aplikovatelný, nebude odložení učiněno formou usnesení podle tohoto zákona; odložení žádosti není ani specifickým případem rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Naopak jestliže žadatel neupřesní do 30 dnů na základě výzvy k upřesnění žádosti dle § 14 odst. 5 písm. b) žádost, která je nesrozumitelná nebo není zřejmé, čeho se žadatel domáhá, povinný subjekt rozhodne o odmítnutí žádosti⁵⁷.

Nerohodne-li povinný subjekt o odmítnutí žádosti, poskytne informaci dle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti. Pokud je žádost podávána prostřednictvím elektronické adresy podatelny povinného subjektu, je doručena okamžikem jejího přijetí podatelnou. Pokud je tedy žádost doručena například v pátek večer, počíná první den lhůty pro její vyřízení dnem následujícím - sobotou, tedy dnem pracovního volna, a povinnému subjektu se ta tak reálně zkracuje lhůta pro vyřízení žádosti. Lhůta pro poskytnutí informací je stejně jako lhůty pro jiné úkony povinného subjektu lhůtou pořádkovou, to znamená, že lze informace poskytnout i po uplynutí lhůty. Nedodržení lhůty je samozřejmě nesprávným úředním postupem, který může zakládat

⁵⁶ FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš, *Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář*. 2. vyd. Praha: Linde, 2012. 1032 s, str. 571

⁵⁷ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 696

odpovědnost za škodu nebo nemajetkovou újmu podle zákona o odpovědnosti státu. Ze závěrů Ústavního soudu o pravidlech počítání času jako součásti obecných právních principů plyne, že pro běh lhůty platí pravidla počítání času známá úřední praxi z § 40 správního řádu, přestože se správní řád na poskytnutí informace přímo nepoužije. Lhůta pro poskytnutí informace začíná běžet dnem následujícím po dni, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty, tj. přijetí žádosti nebo jejímu doplnění. Lhůta je zachována, pokud je poslední den lhůty úkon povinného subjektu předán k doručení, a případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den⁵⁸. Tyto závěry potvrdil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku 4 As 55/2007 – 88, když uvedl, že: „rozhodnutí, jímž podle § 15 odst. 1 zákona povinný subjekt nevyhověl žádosti o poskytnutí informací, bylo vydáno včas tehdy, bylo-li s určením žadatelem nejpozději v poslední den zákonné lhůty alespoň předáno k doručení“⁵⁹.

V případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, povinný subjekt žádost dle § 14 odst. 5 písm. c) odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí žadateli, a to ve lhůtě 7 dnů od doručení žádosti. Povinný subjekt musí tedy podrobně popsat, proč se požadovaná informace k jeho působnosti nevztahuje.

Informační zákon neřeší dvě často se vyskytující situace – vyřízení žádosti v případě požadavku na poskytnutí neexistujících informací, resp. informací, jimiž povinný subjekt nedisponuje a ani nemá povinnost je mít. Žádost by v tomto případě měla být vyřízena rozhodnutím o odmítnutí žádosti, a to s ohledem na formulaci § 15 odst. 1, které ukládá vydat rozhodnutí kdykoli se žádosti nevyhovuje, přičemž jednou z takových situací je právě

⁵⁸ JELÍNKOVÁ, Jitka. § 14 (Postup při podávání a vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace). In: JELÍNKOVÁ, Jitka a Miloš TUHÁČEK. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-7]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

⁵⁹ Usnesení Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 55/2007 – 84 ze dne 28. dubna 2009 [online]. [cit. 2019-08-08]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=2+As+93%2f2011&pagesource=0>

neexistence informace (tento přístup potvrzuje i rozsudek NSS č. j. 2 As 71/2007-56⁶⁰, jenž neexistenci informace považuje za „faktický“ důvod pro odmítnutí žádosti)⁶¹.

Ustanovení § 14 odst. 6 ukládá povinnému subjektu, aby o postupu při poskytování informace pořídil záznam. Záznam by měl tento postup dokladovat tak, aby umožnil jeho prověření, zejména v případech přezkumu nadřízeným orgánem. Na druhou stranu však o každém vyřizování žádosti bude u většiny povinných subjektů zakládán spis (v soustavě státního zastupitelství je k tomuto účelu v Informačním systému státního zastupitelství zřízen samostatný rejstřík označený „SIN“), ze kterého by postup povinného subjektu měl být patrný, neboť jeho součástí by měly být všechny dokumenty, tedy především žádost o poskytnutí informace a sdělení, jímž byly žadateli informace poskytnuty, vydané správní rozhodnutí apod. V takovém případě není třeba vytvářet žádný speciální záznam o postupu při poskytování informace, resp. o dílčích úkonech povinného subjektu. Povinný subjekt ovšem může některé úkony učinit i neformálně, a tyto úkony by bylo nutné ve spise zaznamenat tak, aby v případě potřeby mohl povinný subjekt svůj postup kdykoli prokázat. Lze tedy shrnout, že povinný subjekt musí vytvářet záznam, jestliže jeho postup při poskytování informací nevyplývá z jiných dokumentů⁶². Pokud povinný subjekt patří mezi tzv. určené původce dokumentů, kteří mají podle § 63 zák. o archivnictví a spisové službě povinnost vykonávat spisovou službu, pak namísto záznamu podle § 14 odst. 6 informačního zákona vede ve věci žádosti spis. Podle § 65 odst. 1 zák. o archivnictví a spisové službě platí, že při vyřizování dokumentů se všechny dokumenty týkající se téže věci spojí ve spis⁶³.

⁶⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 71/2007 – 56 ze dne 2. dubna 2008 [online]. [cit. 2019-08-08]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=2+As+93%2f2011&pagesource=0>

⁶¹ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 712

⁶² Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 717

⁶³ JELÍNKOVÁ, Jitka. § 14 (Postup při podávání a vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace). In: JELÍNKOVÁ, Jitka a Miloš TUHÁČEK. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář [Systém ASPI]*. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-7]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

Informační zákon umožňuje v § 14 odst. 7 povinnému subjektu, aby ze závažných důvodů prodloužil lhůtu pro poskytnutí informace o nejvýše deset dní.

3.4.2 Rozhodnutí o odmítnutí žádosti (§ 15 informačního zákona)

Podle § 15 informačního zákona pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Informační zákon předpokládá dva základní způsoby věcného vyřízení písemně podané žádosti – poskytnutím informací nebo odmítnutím žádosti, přičemž oba způsoby mohou být vzhledem k možnému obsahu žádosti vzájemně kombinovány tak, že část požadovaných informací bude poskytnuta a ve zbytku bude žádost odmítnuta. Správní soudy opakovaně zdůrazňují, že neposkytnout informace (odmítnout žádost) lze učinit jedině správním rozhodnutím o odmítnutí žádosti, nikoli neformálním sdělením či dokonce nečinností.

Částečné odmítnutí žádosti může spočívat jak v tom, že některá z požadovaných informací není poskytnuta jako celek, tak v tom, že určitá informace je poskytnuta po vyloučení chráněných informací (např. v požadovaném dokumentu jsou začerněny osobní údaje). V tomto případě je ovšem v praxi zcela běžné (přestože v rozporu s judikaturou), že povinné subjekty nevydávají rozhodnutí o odmítnutí části žádosti, což žadatelé většinou akceptují; problém odpadá v situaci, kdy sám žadatel v žádosti uvede, že žádá o poskytnutí kopie dokumentu po vyloučení chráněných informací, pokud se v něm vyskytují⁶⁴.

Podle § 20 odst. 4 písm. a) informačního zákona se ustanovení správního řádu použijí pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti. To mj. znamená, že rozhodnutí o odmítnutí žádosti musí obsahovat veškeré náležitosti správního rozhodnutí a žádost nelze odmítnout pouhým neformálním sdělením, byť se tak v praxi často nesprávně stává⁶⁵.

⁶⁴ JELÍNKOVÁ, Jitka. § 15 (Rozhodnutí o odmítnutí žádosti). In: JELÍNKOVÁ, Jitka a Miloš TUHÁČEK. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-7]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

⁶⁵ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 776

Rozhodnutí o odmítnutí žádosti je správním rozhodnutím se všemi náležitostmi, a musí proto obsahovat výrokovou část, odůvodnění a poučení žadatele. Žadatel se ve výrokové části rozhodnutí označí údaji umožňujícími jeho identifikaci, tedy u fyzické osoby jménem, příjmením, datem narození a místem trvalého pobytu a v případě právnické osoby jejím názvem a sídlem. Pozornost je nutné věnovat formulaci samotného výroku rozhodnutí, který by měl odkazovat na příslušné ustanovení, podle něhož bylo rozhodováno – povinný subjekt zpravidla rozhoduje dle § 15 odst. 1 ve spojení s příslušným důvodem nebo důvody pro odmítnutí žádosti (v soustavě státního zastupitelství je nejčastějším důvodem § 11 odst. 4 a odst. 6), a dále identifikaci žádosti, resp. těch jejích částí, u nichž dochází k jejímu odmítnutí. Výrok rozhodnutí musí být dostatečně určitý, musí podle něj být přesně identifikovatelné informace, u nichž dochází k jejich zneprístupnění. V odůvodnění je třeba v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu podrobně vyložit, proč bylo nutné danou informaci neposkytnout, tedy zdůvodnit aplikaci konkrétního důvodu pro nevyhovění žádosti, jinak by rozhodnutí nebylo přezkoumatelné. Řádné zdůvodnění rozhodnutí je přitom podmínkou jeho přezkoumatelnosti v soudním řízení, jak potvrdil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 9 As 94/2011-83 ze dne 12.4.2019, ve kterém uvedl, že *„odůvodnění rozhodnutí ministra zahraničních věcí nevyhovuje požadavkům správního řádu na řádné odůvodnění rozhodnutí, které musí být v souladu s § 68 odst. 3 jeho ustanovení. Podle tohoto ustanovení musí správní orgán v odůvodnění uvést důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Na tomto místě je nutno podotknout, že přestože zákon o svobodném přístupu k informacím má speciální úpravu, která má přednost před aplikací správního řádu, ve vztahu k odůvodnění rozhodnutí stěžovatele je nutno vycházet z výše uvedeného ustanovení na základě § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, podle kterého pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona pro odvolací řízení ustanovení správního řádu. Zdejší soud dodává, že je nutno pamatovat na to, že funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z*

*nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost*⁶⁶ Rozhodnutí musí obsahovat též poučení, ve kterém se uvede, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o odvolání rozhoduje a uvede se rovněž informace o tom, že se odvolání podává u povinného subjektu. Rozhodnutí se podle § 67 odst. 2 správního řádu vyhotovuje písemně. Písemné vyhotovení rozhodnutí musí dále obsahovat údaje uvedené v § 69 správního řádu, tedy především označení, že se jedná o rozhodnutí, označení správního orgánu, který je vydal. Rozhodnutí by dále mělo obsahovat číslo jednací, datum vyhotovení, jméno, příjmení a funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby a otisk úředního razítka. Rozhodnutí musí být vydáno ve lhůtě pro vyřízení žádosti, tedy ve lhůtě stanovené v § 14 odst. 5 písm. d) zákona, která činí patnáct dní ode dne přijetí žádosti povinným subjektem. I pro rozhodnutí povinného subjektu se uplatní pravidla počítání času podle § 40 odst. 1 písm. c) a d) správního řádu, takže vydáním rozhodnutí je nutno rozumět podle § 71 správního řádu především předání stejnopisu písemného vyhotovení k doručení. Lhůta tak bude zachována, je-li tento úkon učiněn alespoň v poslední den lhůty. Rozhodnutí se oznamuje dle správního řádu obvykle doručením písemného vyhotovení podle § 19 a násl. správního řádu. Je chybné, pokud je rozhodnutí „doručeno“ pouze datovou zprávou bez příslušného elektronického podpisu, tedy „prostým“ e-mailem. Takové rozhodnutí nelze považovat za řádně doručené, a to se všemi právními důsledky z toho plynoucími⁶⁷.

3.4.3 Odvolání (§ 16 informačního zákona)

Proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti může žadatel podat odvolání. Odvolání se podává u povinného subjektu. Podle § 20 odst. 4 písm. b) informačního zákona se pro odvolací řízení použijí ustanovení správního řádu, zejména ustanovení hlavy VIII o odvolacím řízení. Lhůta pro podání odvolání je obecně 15 dní ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolání musí mít náležitosti dle § 82 správního řádu, tedy musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy. Dle § 37 odst. 2 správního řádu z podání musí být

⁶⁶ Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 94/2011-83 ze dne 12.4.2019 [online]. [cit. 2019-10-31]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=9%20As%2094/2011&pagesource=0>

⁶⁷ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 781-785

patrně, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí. Podání musí být učiněno některým ze způsobů předepsaných v § 37 správního řádu, tedy je možno jej učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Podání učiněné elektronicky bez uznávaného elektronického podpisu, tj. „prostým“ e-mailem, musí být do 5 dnů potvrzeno nebo doplněno (např. zasláním originálu odvolání poštou), jinak se k němu nepřihlíží (v takovém případě by povinný subjekt odvolání vůbec nepředkládal nadřízenému orgánu). Jestliže odvolání nemá předepsané náležitosti, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. V případě, že odvolání je povinnému subjektu zasláno bez elektronického podpisu, nemusí povinný subjekt odvolatele zvláště upozorňovat na to, že odvolání musí předepsaným způsobem doplnit, na druhou stranu však poučit může a takový postup lze s přihlédnutím k principu dobré správy doporučit. V neposlední řadě musí být odvolání podáno prostřednictvím elektronické adresy podatelny povinného subjektu. Je-li odesláno na e-mail některého pracovníka povinného subjektu, nevyvolává právní účinky podání.⁶⁸

Na základě § 16 odst. 2 povinný subjekt předloží odvolání spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení odvolání. Dotčené ustanovení je tedy v tomto smyslu speciálním ustanovením vůči § 88 správního řádu, avšak pouze ve vztahu ke lhůtě pro předání spisu nadřízenému orgánu. Povinný subjekt není zbaven povinnosti kromě odvolání a spisového materiálu předložit nadřízenému orgánu též své stanovisko k podanému odvolání, ve kterém se podrobně vyjádří ke všem odvolacím námitkám. Bez tohoto stanoviska totiž nadřízený orgán často nebude schopen napadené

⁶⁸ FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš, *Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář*. 2. vyd. Praha: Linde, 2012. 1032 s, str. 691-692

rozhodnutí adekvátně přezkoumat z hlediska odvolatelem uplatněných výhrad a z tohoto důvodu by musel přikročit k jeho zrušení.⁶⁹

Nadřízený orgán rozhodne o odvolání do 15 dnů ode dne předložení odvolání povinným subjektem, tedy ode dne, kdy bylo odvolání nadřízenému orgánu doručeno. Lhůtu nelze prodloužit.

3.4.4 Stížnost (§16a informačního zákona)

Stížnost na postup povinného subjektu je jedním ze dvou zákonem upravených opravných prostředků, tedy prostředků procesní obrany žadatele, pokud je nespokojen s vyřízením žádosti o informace. Stížnost je především zvláštním prostředkem ochrany před nečinností povinného subjektu.⁷⁰ Dle § 16a informačního zákona stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, který nesouhlasí s vyřízením žádosti způsobem uvedeným v § 6 (odkaz na zveřejněnou informaci), kterému po uplynutí lhůty nebyla poskytnuta informace, ani nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí, nebo který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 informačního zákona.

Stížnost lze podat písemně nebo ústně u povinného subjektu, a to do 30 dnů ode dne doručení sdělení nebo uplynutí lhůty pro poskytnutí informace. O stížnosti rozhoduje nadřízený orgán ve lhůtě 15 dnů. Nadřízený orgán přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že postup povinného subjektu potvrdí, povinnému subjektu přikáže ve stanovené lhůtě žádost vyřídit nebo usnesením věc převezme a informaci poskytne sám nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

⁶⁹ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 840

⁷⁰ JELÍNKOVÁ, Jitka. § 16 (Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace). In: JELÍNKOVÁ, Jitka a Miloš TUHÁČEK. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-7]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

Při rozhodování o stížnosti proti hrazení nákladů dle § 17 informačního zákona nadřízený orgán výši úhrady nebo odměny potvrdí, sníží nebo povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě zjednal nápravu.

3.4.5 Hrazení nákladů (§ 17 informačního zákona)

Povinné subjekty jsou dle § 17 informačního zákona v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Podrobnější zásady stanovení úhrad za poskytování informací vymezuje nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle informačního zákona. V případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace (§ 17 odst. 3 informačního zákona). Žadatel, který nesouhlasí s výší takové úhrady, může podat dle § 16a odst. 1 písm. d) informačního zákona stížnost na postup při vyřizování informace.

V praxi povinných subjektů činí největší obtíže úhrada nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informací, a to nejen při samotném stanovení sazby úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací (zejména z hlediska její přezkoumatelnosti), ale též při jejím uplatňování v konkrétních případech⁷¹.

⁷¹ FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš, *Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář*. 2. vyd. Praha: Linde, 2012. 1032 s, str. 836-837

3.5 Výroční zpráva

Každý povinný subjekt musí dle § 18 informačního zákona vždy do 1. března zveřejnit výroční zprávu za předcházející kalendářní rok o své činnosti v oblasti poskytování informací podle tohoto zákona. Údaje, které musí každý povinný subjekt o své činnosti zveřejnit, jsou taxativně uvedeny v § 18 odst. 1.

Smyslem této povinnosti, jak ostatně deklaruje i důvodová zpráva k informačnímu zákonu (sněmovní tisk č. 16 III. volebního období Poslanecké sněmovny), je možnost hodnotit, jak je právo svobodného přístupu k informacím realizováno v praxi. Zákonem stanovený rozsah povinných údajů ve výroční zprávě představuje základní minimum, takže povinným subjektům samozřejmě nic nebrání v tom, aby jednotlivé údaje blíže specifikovaly nebo aby v rámci výroční zprávy uvedly i další údaje nad rámec povinných.⁷²

Podle § 18 odst. 1 informačního zákona musí povinný subjekt výroční zprávu o své činnosti v oblasti poskytování informací za předcházející kalendářní rok zveřejnit vždy do 1. března. Podle § 5 odst. 1 písm. g) informačního zákona musí být výroční zpráva zveřejněna v sídle a ve všech úřadovnách povinného subjektu na místě, které je všeobecně přístupné (tj. k nahlédnutí), a podle § 5 odst. 4 informačního zákona též způsobem umožňujícím dálkový přístup (tj. na internetových stránkách povinných subjektů). Podle bodu 17 přílohy č. 1 vyhlášky č. 442/2006 Sb., kterou se stanoví struktura informací zveřejňovaných o povinném subjektu způsobem umožňujícím dálkový přístup, se výroční zprávy uvádějí nejméně za dva poslední roky. Z toho plyne, že zveřejnění v sídle a úřadovnách povinného subjektu je povinné jen u výroční zprávy za předcházející kalendářní rok, zveřejnění na internetu u výročních zpráv alespoň za dva předcházející roky. Plnění povinnosti zpracovat a zveřejnit výroční zprávu podle § 18 je předmětem kontroly ze strany nadřízených orgánů (v případě státního zastupitelství ze strany Ministerstva spravedlnosti ČR, neboť povinnost zpracovat a zveřejnit výroční zprávu je součástí výkonu správy státního zastupitelství a ústředním orgánem správy státního zastupitelství je dle § 13b odst. 1 zákona

⁷² FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš, *Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář*. 2. vyd. Praha: Linde, 2012. 1032 s, str. 878

o státním zastupitelství právě Ministerstvo spravedlnosti ČR). Není vynutitelné ze strany žadatelů o informace, stejně tak jako doplnění chybějících zákonných náležitostí, oprava nesprávných údajů ve výroční zprávě apod. Podle judikatury je totiž nutné rozlišovat porušování povinností při vyřizování konkrétní žádosti o informace a porušování povinností jiných, nespojených s vyřizováním konkrétní žádosti o informace. Postup povinného subjektu, který není adresován konkrétnímu žadateli, spadá pod vnitřní správní kontrolu dodržování zákonnosti. Kdokoli však může dát nadřízenému správnímu orgánu nenárokový podnět ke zjednání nápravy nezákonného stavu⁷³.

⁷³ JELÍNKOVÁ, Jitka. § 18 (Výroční zpráva). In: JELÍNKOVÁ, Jitka a Miloš TUHÁČEK. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-7]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

4 Vlastní práce

V první části práce bude vyhodnocen počet podaných žádostí v soustavě státního zastupitelství, následně bude dokumentován postup při vyřizování žádostí u konkrétního povinného subjektu.

4.1 Analýza podaných žádostí v soustavě státního zastupitelství

Spisová služba státního zastupitelství se řídí Pokynem obecné povahy nejvyššího státního zástupce ze dne 25. října 2004, poř. č. 7/2004, kterým se vydává Kancelářský řád státního zastupitelství⁷⁴. Při výkonu působnosti státního zastupitelství státní zástupci provádí úkony dle trestního řádu a písemnosti se vyhotovují podle Kancelářského řádu. Při vyřizování žádostí o poskytnutí informací se postupuje podle Kancelářského řádu státního zastupitelství až do té doby, nežli je nutné vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Při rozhodování o odmítnutí žádosti se dle § 20 odst. 4 informačního zákona použije správní řád. V žádné jiné oblasti se u státního zastupitelství správní řád nepoužívá.

K poskytování informací jsou na všech úrovních státního zastupitelství, v souladu s Kancelářským řádem státního zastupitelství, založeny rejstříky pro poskytování informací označené „SIN“. V rejstřících se evidují všechny došlé žádosti v rozsahu: charakteristika žádosti, datum přijetí žádosti, identifikace žadatele, datum a způsob vyřízení žádosti, případné odvolání proti vyřízení žádosti a vyřízení odvolání. Ke každé žádosti se zakládá spis, který se zakládá při prvním zápisu do příslušného rejstříku pro každou samostatně zapsanou věc. Spis dokumentuje postup při přijímání a vyřizování žádostí o poskytnutí informace, rozhodnutí o těchto žádostech nebo jejich odložení, rozhodnutí o odvolání, jakož i podstatné okolnosti vztahující se k postupu podle tohoto zákona⁷⁵.

⁷⁴ Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce 7/2004 ze dne 25. října 2004, jímž se vydává kancelářský řád státního zastupitelství. In: Aspi [právní informační systém]. Praha: Wolters Kluwer ČR [vid. 2020-01-22]

⁷⁵ Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce 7/2004 ze dne 25. října 2004, jímž se vydává kancelářský řád státního zastupitelství. In: Aspi [právní informační systém]. Praha: Wolters Kluwer ČR [vid. 2020-01-22]

Ve všech činnostech státního zastupitelství, které se týkají výkonu působnosti státního zastupitelství, lze sestavit v informačním systému státního zastupitelství výkaz o činnosti. Výkaz dokumentuje počet nových věcí, počet vyřazených věcí i způsoby jejich vyřízení. V agendě poskytování informací žádný výkaz sestavit nelze, informace je možné získat pouze z výročních zpráv povinných subjektů, které musí být zveřejněny způsobem umožňujícím dálkový přístup.

K provádění analýzy žádostí je nutné rozlišit počty podaných žádostí na jednotlivých stupních soustavy státního zastupitelství, zejména oddělit nejnižší stupeň, tedy okresní státní zastupitelství. Státní zástupci okresního státního zastupitelství vykonávají dozor v trestním řízení pro trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby do pěti let a zastupují veřejnou žalobu v řízení před okresními soudy jako soudy prvního stupně. O tyto trestné činy není ze strany veřejnosti takový zájem, jak bude dokumentováno v kapitole 4.2. Nadto okresní státní zastupitelství nejsou v plném rozsahu pověřena výkonem správy státního zastupitelství, proto všechny dotazy týkající se výkonu správy státního zastupitelství musí být směřovány k vyšším stupňům soustavy státního zastupitelství.

Státní zástupci krajských státních zastupitelství vykonávají dozor v trestním řízení pro trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nad pět let a zastupují veřejnou žalobu v řízení před krajskými soudy jako soudy prvního nebo druhého stupně, pokud rozhodují o odvolání a stížnostech proti rozhodnutím okresních soudů. Některé zvláště závažné trestné činy dozoruji státní zástupci vrchního státního zastupitelství. Ty jsou vymezeny v § 15 vyhlášky o jednacím řádu státního zastupitelství⁷⁶. Vrchní státní zastupitelství vykonávají dohled nad činností krajských státních zastupitelství. Nejvyšší státní zastupitelství dozor v trestním řízení nevykonává, ale stojí v čele soustavy

⁷⁶ Vyhláška č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů. In: Sbírka zákonů České republiky. 1994, částka 8. Dostupný z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=23/1994&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

státního zastupitelství, vykonává dohled nad činností vrchních státních zastupitelství, vydává výkladová stanoviska a řeší konkrétní aplikační problémy. Krajská, vrchní a nejvyšší státní zastupitelství jsou již zákonem o státním zastupitelství⁷⁷ v plném rozsahu pověřena výkonem správy (personální, organizační, finanční, hospodářské a majetkové), proto sem jsou směřovány i žádosti o poskytnutí informací z oblasti správy státního zastupitelství.

Na základě uvedených rozdílů je nutné rozlišovat jednotlivé úrovně státního zastupitelství, nelze srovnávat, natož zobecňovat, počty přijatých žádostí krajským státním zastupitelstvím a okresním státním zastupitelstvím. Proto budou porovnávány počty žádostí na úrovni krajských státních zastupitelství, vrchních státních zastupitelství a nejvyššího státního zastupitelství. Na úrovni krajských státních zastupitelství a vyšších je počet žádostí ročně v řádu desítek, na úrovni okresních státních zastupitelství je pouze v řádu jednotek. Z tohoto důvodu budou v kapitole 4.1 analyzovány počty podaných žádostí u vyšších stupňů státního zastupitelství napříč celou soustavou (krajských, vrchních a nejvyššího) a počty podaných žádostí u okresních státních zastupitelství budou dokumentovány v kapitole 4. 2., která se bude věnovat konkrétnímu povinnému subjektu na úrovni krajského státního zastupitelství a jemu podřízeným okresním státním zastupitelstvím.

⁷⁷ § 13a- 13j zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů. In: Sbirka zákonů České republiky. 1993, částka 71. Dostupný z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=283/1993&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

4.1.1 Porovnání počtu podaných žádostí v letech 2008 a 2018

Z povinně zveřejňovaných výročních zpráv krajských státních zastupitelství, vrchních státních zastupitelství a nejvyššího státního zastupitelství byly získány údaje o počtu žádostí v roce 2008 a 2018. Jak dokládá tabulka č. 1, počet podaných žádostí v soustavě státního zastupitelství za posledních 10 let vzrostl téměř třináctkrát.

Tabulka 1 Počet podaných žádostí v roce 2008 a 2018

Označení státního zastupitelství	Počet žádostí		Nárůst
	2008	2018	počtu žádostí
Nejvyšší státní zastupitelství v Brně	17	66	49
Vrchní státní zastupitelství v Praze	3	42	39
Vrchní státní zastupitelství v Olomouci	4	77	73
Městské státní zastupitelství v Praze	2	45	43
Krajské státní zastupitelství v Praze	1	32	31
Krajské státní zastupitelství v Ústí n.L.	2	34	32
Krajské státní zastupitelství v Plzni	2	23	21
Krajské státní zastupitelství v Č. Budějovicích	1	20	19
Krajské státní zastupitelství v Hradci Králové	2	30	28
Krajské státní zastupitelství v Ostravě	3	105	102
Krajské státní zastupitelství v Brně	3	43	40
CELKEM	40	517	477

Zdroj: vlastní zpracování podle výročních zpráv zveřejněných na webových stránkách www.justice.cz

V roce 2008 nebylo právo na informace veřejnosti příliš známo, to se odráželo i v počtu podaných žádostí napříč soustavou státního zastupitelství, celkem bylo podáno pouze 40 žádostí. V roce 2018 již byl celkový počet podaných žádostí 517, to je nárůst o 477 žádostí, průměrně počet žádostí rostl o 47 žádostí za rok. Každý povinný subjekt v roce 2008 obdržel průměrně 3,6 žádostí, v roce 2018 již obdržel 43,3 žádostí.

Jak dokládá tabulka č. 2, stejně jako počet žádostí vzrostl i počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 informačního zákona.

Tabulka 2 Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti v letech 2008 a 2018

Označení státního zastupitelství	Počet rozhodnutí o odmítnutí		Nárůst počtu rozhodnutí
	2008	2018	
Nejvyšší státní zastupitelství v Brně	1	27	26
Vrchní státní zastupitelství v Praze	0	24	24
Vrchní státní zastupitelství v Olomouci	0	17	17
Městské státní zastupitelství v Praze	0	15	15
Krajské státní zastupitelství v Praze	0	8	8
Krajské státní zastupitelství v Ústí n.L.	0	16	16
Krajské státní zastupitelství v Plzni	0	3	3
Krajské státní zastupitelství v Č. Budějovicích	0	3	3
Krajské státní zastupitelství v Hradci Králové	0	1	1
Krajské státní zastupitelství v Ostravě	0	46	46
Krajské státní zastupitelství v Brně	0	8	8
CELKEM	1	168	167

Zdroj: vlastní zpracování podle výročních zpráv zveřejněných na webových stránkách www.justice.cz

V roce 2008 bylo vydáno pouze 1 rozhodnutí o odmítnutí žádosti, v roce 2018 jich bylo vydáno 168. V roce 2008 bylo jednak podáno podstatně méně žádostí, jednak byly takové povahy, že povinné subjekty je nemusely odmítat. Pouze 2,5% žádostem nebylo vyhověno, tedy bylo rozhodnuto o jejím odmítnutí. V roce 2018 je počet žádostí oproti roku třináctinásobně vyšší a 32% žádostí již bylo odmítnuto, tedy informace nemohla být ze zákonem stanovených důvodů poskytnuta. Zatímco v roce 2008 rozhodoval o odmítnutí žádosti pouze 1 povinný subjekt z 11, v roce 2018 již musely rozhodovat všechny povinné subjekty, a to v průměru 15x.

4.1.2 Analýza podaných žádostí v letech 2017 a 2018

Tabulka č. 3 ukazuje počet přijatých žádostí v roce 2017 a v roce 2018 v soustavě státního zastupitelství, a jak se jednotlivá státní zastupitelství podílí na celkovém počtu přijatých žádostí v obou letech.

Tabulka 3 Počet žádostí v letech 2017 a 2018

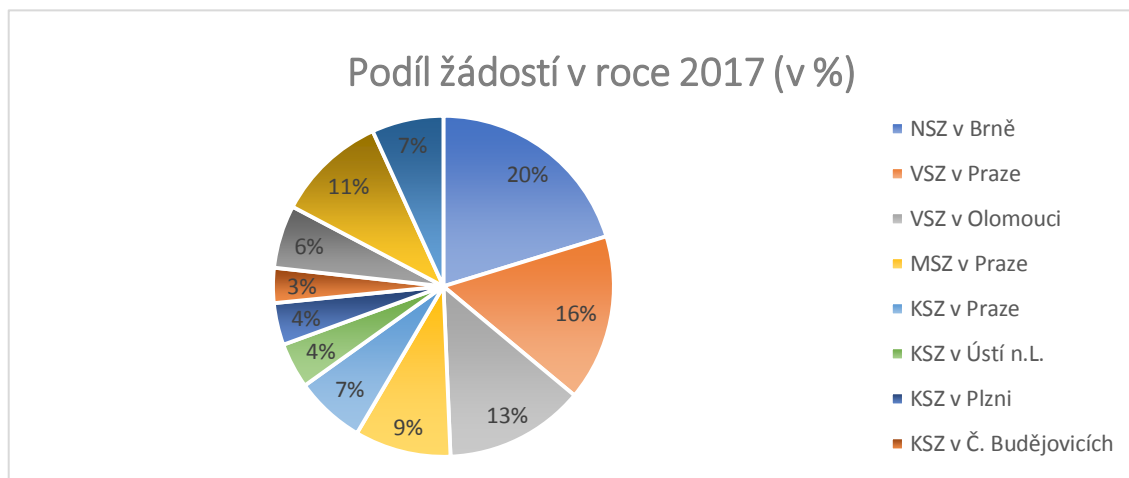
Označení státního zastupitelství	Počet žádostí		Podíl z celkového počtu (v %)	
	2017	2018	2017	2018
Nejvyšší státní zastupitelství v Brně	122	66	20,27	12,77
Vrchní státní zastupitelství v Praze	95	42	15,78	8,12
Vrchní státní zastupitelství v Olomouci	80	77	13,29	14,89
Městské státní zastupitelství v Praze	55	45	9,14	8,70
Krajské státní zastupitelství v Praze	40	32	6,64	6,19
Krajské státní zastupitelství v Ústí n.L.	26	34	4,32	6,58
Krajské státní zastupitelství v Plzni	24	23	3,99	4,45
Krajské státní zastupitelství v Č. Budějovicích	20	20	3,32	3,87
Krajské státní zastupitelství v Hradci Králové	36	30	5,98	5,80
Krajské státní zastupitelství v Ostravě	63	105	10,47	20,31
Krajské státní zastupitelství v Brně	41	43	6,81	8,32
CELKEM	602	517	100	100

Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

Z celkového počtu přijatých žádostí v roce 2017 výrazně dominuje nejvyšší státní zastupitelství 20%, následují obě vrchní státní zastupitelství se 16% a 13%. Z krajských státních zastupitelství má nejvyšší podíl přijatých žádostí Krajské státní zastupitelství v Ostravě, a to 11%. Nejmenší podíl má Krajské státní zastupitelství v Českých Budějovicích, a to 3,3%.

Podíly přijatých žádostí k celkovému počtu žádostí v letech 2017 a 2018 v soustavě státního zastupitelství znázorňují grafy č. 1 a 2.

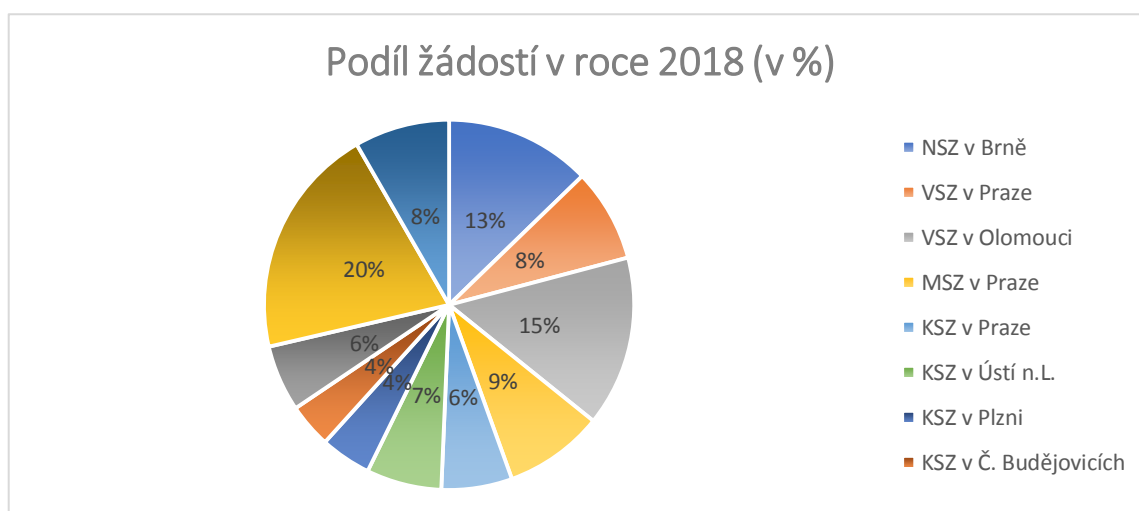
Graf 1 Podíl přijatých žádostí v roce 2017 (v %)

Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

V roce 2018 dominuje Krajské státní zastupitelství v Ostravě 20%, následuje Vrchní státní zastupitelství v Olomouci 15% a nejvyšší státní zastupitelství 13%. Nejmenší podíl má opět Krajské státní zastupitelství v Českých Budějovicích, a to 3,3%.

Graf 2 Podíl přijatých žádostí v roce 2018 (v %)

Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

Nejvíce žádostí v roce 2017 i 2018 obdržela státní zastupitelství na vyšších úrovních soustavy a Krajské státní zastupitelství v Ostravě. Naopak Krajské státní zastupitelství v Českých Budějovicích je v soustavě nejmenším krajským státním zastupitelstvím, má plánovaný počet státních zástupců 16, a má nejnižší podíl žádostí. Naproti tomu nejvíce státních zástupců na úrovni kraje má Městské státní zastupitelství v Praze (59), to obdrželo

v roce 2017 55 žádostí (9 %) a v roce 2018 obdrželo 54 žádostí (taktéž 9 %). Druhým největším je Krajské státní zastupitelství v Otravě, s plánovaným počtem 45 státních zástupců⁷⁸. Krajské státní zastupitelství v Ostravě obdrželo roce 2017 63 žádostí (10 %) a v roce 2018 105 žádostí (20 %). Plánovaný počet státních zástupců na úrovni krajů odráží počet dozorovaných trestných činů v uplynulých letech a počet okresních státních zastupitelství v obvodu jeho působnosti.

V tabulce č. 4 jsou analyzovány počty vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle § 15 informačního zákona a počty podaných odvolání proti těmto rozhodnutím za rok 2017, jaký je podíl odmítnutých žádostí a jaký je podíl odvolání k vydaným rozhodnutím, u všech zkoumaných státních zastupitelství.

Tabulka 4 Počty žádostí, rozhodnutí o odmítnutí a odvolání v roce 2017

Označení státního zastupitelství	Počet žádostí	Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí	Podíl rozhodnutí k žádostem (v %)	Počet podaných odvolání	Podíl odvolání k vydaným rozhodnutím (v %)
VSZ v Praze	95	48	50,53	10	20,83
KSZ v Č. Budějovicích	20	9	45,00	0	0,00
MSZ v Praze	55	21	38,18	2	9,52
NSZ v Brně	122	42	34,43	19	45,24
KSZ v Praze	40	11	27,50	5	45,45
KSZ v Ostravě	63	16	25,40	5	31,25
VSZ v Olomouci	80	18	22,50	12	66,67
KSZ v Ústí n.L.	26	3	11,54	0	0,00
KSZ v Brně	41	4	9,76	2	50,00
KSZ v Plzni	24	2	8,33	0	0,00
KSZ v Hradci Králové	36	2	5,56	0	0,00
CELKEM rok 2017	602	176	29,24	55	31,25

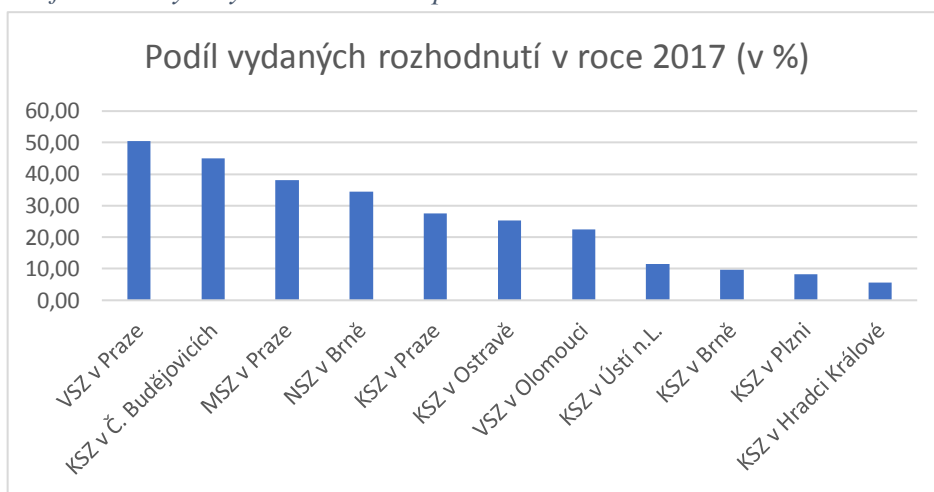
Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

⁷⁸ Zpráva o činnosti státního zastupitelství za rok 2018 [online]. [cit. 2020-01-23]. Dostupné z: <http://nsz.cz/index.php/cs/udaje-o-cinnosti-a-statisticke-udaje/zprava-o-innosti/2364-zprava-o-cinnosti-statniho-zastupitelstvi-za-rok-2018>

V roce 2017 bylo podáno celkem 602 žádostí, z tohoto počtu nebylo vyhověno 176 žádostem, tedy celkem ve 30% případů bylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. V 55 případech bylo podáno odvolání, tedy ve 31% z celkového počtu vydaných rozhodnutí.

Graf č. 3 znázorňuje, jak velký podíl z počtu přijatých žádostí byl odmítnut rozhodnutím o odmítnutím žádosti u jednotlivých státních zastupitelství v roce 2017.

Graf 3 Podíl vydaných rozhodnutí k počtu žádostí v roce 2017

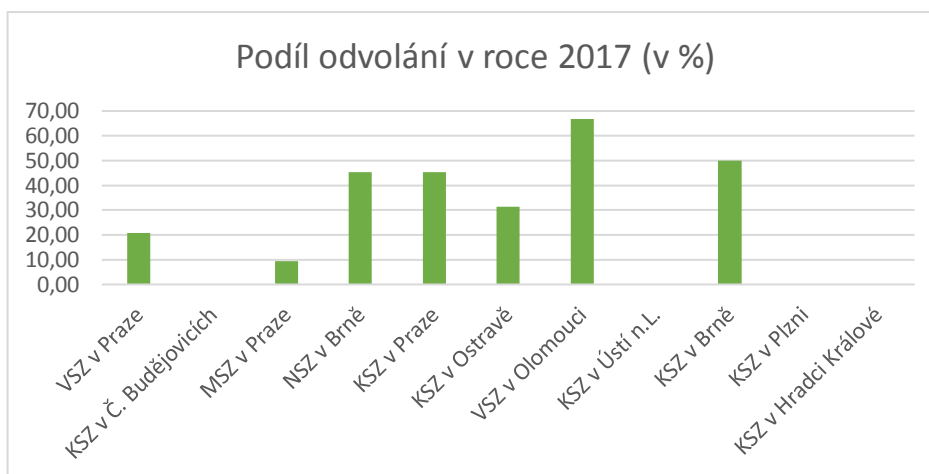

Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

Nejvíce rozhodnutí o odmítnutí žádosti v roce 2017 vydalo Vrchní státní zastupitelství v Praze, a to v 50 % případů, přitom mělo nižší počet podaných odvolání, pouze 10, což činí 20% z celkového počtu vydaných rozhodnutí. Naproti tomu Vrchní státní zastupitelství v Olomouci vydalo rozhodnutí o odmítnutí žádosti ve 22% případů, ale odvolání bylo podáno v 66% případů vydaných rozhodnutí, tedy ve více než polovině odmítnutých žádostí se žadatel odvolal. Krajská státní zastupitelství v Českých Budějovicích, Ústí nad Labem, Plzni a Hradci Králové neobdržela žádná odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Graf č. 4 znázorňuje, jak velký podíl z celkového počtu vydaných rozhodnutí tvoří odvolání žadatelů u jednotlivých státních zastupitelství v roce 2017. Jednotlivé povinné subjekty jsou záměrně seřazeny ve stejném sledu, jako u grafu č. 3.

Graf 4 Podíl odvolání k počtu vydaných rozhodnutí v roce 2017 (v %)

Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

V roce 2018 mělo nejvyšší podíl odmítnutých žádostí opět Vrchní státní zastupitelství v Praze, konkrétně 57 %, přitom mělo opět velmi nízký podíl odvolání, pouze v 8 % případů bylo proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti podáno odvolání. Krajské státní zastupitelství v Ostravě rozhodlo o odmítnutí žádosti ve 44 % případů a proti tomuto rozhodnutí bylo podáno celkem 28 odvolání, což činí 60 % případů. Toto státní zastupitelství má také v roce 2018 nejvyšší počet podaných žádostí, celkem 105 (z celkových 517, což činí 20%). Tak vysoký počet podaných žádostí a zároveň tak vysoký podíl rozhodnutí o odmítnutí v jednom roce (v roce 2017 mělo 63 žádostí z celkových 602, tedy pouze 10% z celkového počtu podaných žádostí) může svědčit o tom, že toto státní zastupitelství právě v roce 2018 dozorovalo mediálně známou trestní kauzu a dotazy se týkaly právě probíhajícího trestního řízení. Problematika dotazů na probíhající trestní řízení bude podrobněji dokumentována v kapitole 4. 2. u konkrétního povinného subjektu.

V tabulce č. 5 jsou analyzovány počty vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle § 15 informačního zákona a počty podaných odvolání proti těmto rozhodnutím za rok 2018, jaký je podíl odmítnutých žádostí a jaký je podíl odvolání k vydaným rozhodnutím, u všech zkoumaných státních zastupitelství.

Tabulka 5 Počty žádostí, rozhodnutí o odmítnutí a odvolání v roce 2018

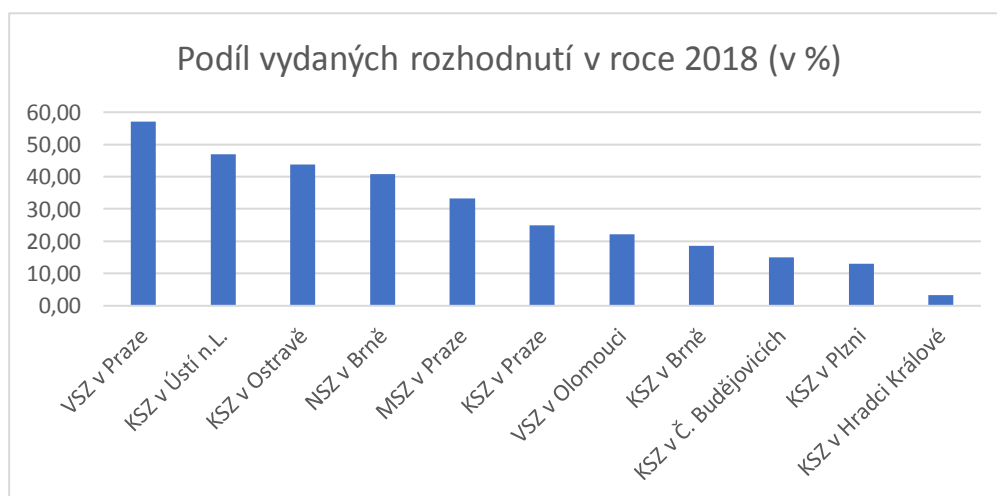
Označení státního zastupitelství	Počet žádostí	Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí	Podíl rozhodnutí k žádostem (v %)	Počet podaných odvolání	Podíl odvolání k vydaným rozhodnutím (v %)
VSZ v Praze	42	24	57,14	2	8,33
KSZ v Ústí n.L.	34	16	47,06	2	12,50
KSZ v Ostravě	105	46	43,81	28	60,87
NSZ v Brně	66	27	40,91	13	48,15
MSZ v Praze	45	15	33,33	2	13,33
KSZ v Praze	32	8	25,00	0	0,00
VSZ v Olomouci	77	17	22,08	4	23,53
KSZ v Brně	43	8	18,60	0	0,00
KSZ v Č. Budějovicích	20	3	15,00	1	33,33
KSZ v Plzni	23	3	13,04	0	0,00
KSZ v Hradci Králové	30	1	3,33	1	100,00
CELKEM rok 2018	517	168		53	

Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

V obou letech dominuje v poměru počtu vydaných rozhodnutí k počtu žádostí Vrchní státní zastupitelství v Praze a naopak na posledním místě je v obou letech Krajské státní zastupitelství v Hradci Králové.

Z grafu č. 5 je zřejmé, jak velký podíl z počtu přijatých žádostí byl odmítnut rozhodnutím o odmítnutí žádosti u jednotlivých státních zastupitelství v roce 2018.

Graf 5 Podíl vydaných rozhodnutí k počtu žádostí v roce 2018 (v %)

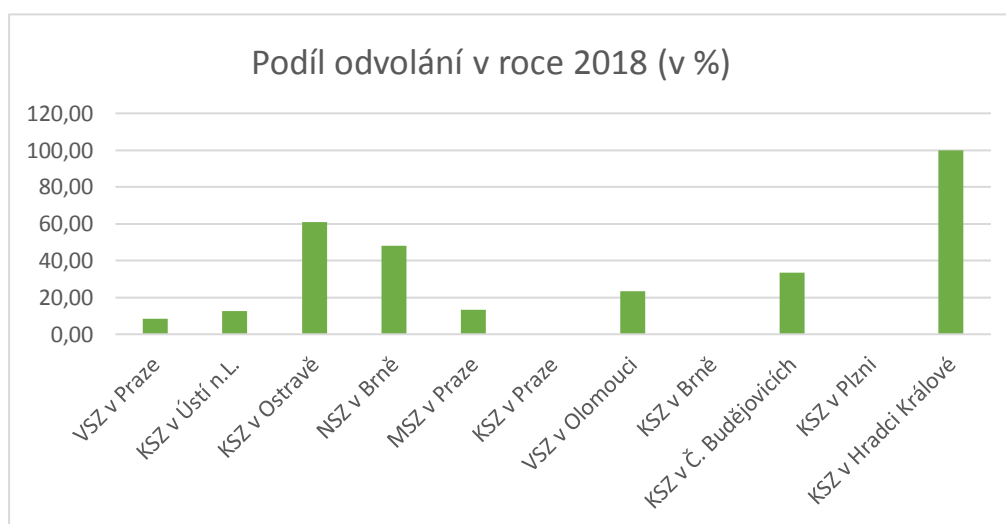

Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

Krajské státní zastupitelství v Hradci Králové má sice 100% podíl odvolání k podaným rozhodnutím, ovšem toto státní zastupitelství vydalo pouze 1 rozhodnutí, do kterého bylo podáno odvolání. Pokud se toto státní zastupitelství nebude brát zřetel, nejvyšší počet odvolání má Krajské státní zastupitelství v Ostravě a Nejvyšší státní zastupitelství v Brně. Naopak žádné odvolání neobdrželo Krajské státní zastupitelství v Praze, Brně a Plzni.

Z grafu č. 6 vyplývá, jak velký podíl z celkového počtu vydaných rozhodnutí tvoří odvolání žadatelů u jednotlivých státních zastupitelství v roce 2018. Jednotlivé povinné subjekty jsou záměrně seřazeny ve stejném sledu, jako u grafu č. 5.

Graf 6 Podíl odvolání k počtu vydaných rozhodnutí v roce 2018 (v %)

Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

Celkové počty podaných žádostí, počty vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti i počty odvolání jsou v letech 2017 i 2018 velmi podobné. Odchytky u konkrétních povinných subjektů mohou značit konkrétní zájem veřejnosti na právě dozorovaných trestních kauzách. Nízký počet podaných odvolání u Vrchního státního zastupitelství v Praze, i když toto státní zastupitelství v obou letech v 50% případů žádostem nevyhovělo a vydávalo rozhodnutí o odmítnutí, může vypovídat o preciznosti vydávaných rozhodnutí a srozumitelném odůvodnění.

4.1.3 Vývoj počtu žádostí u Nejvyššího státního zastupitelství

Vývoj počtu žádostí u Nejvyššího státního zastupitelství v období 2008-2018 zachycuje tabulka č. 6, kde jsou vypočteny elementární charakteristiky pro časovou řadu. Nejvyšší státní zastupitelství bylo vybráno ze dvou důvodů. Prvním důvodem je, že stojí v čele celé soustavy státního zastupitelství. Druhým důvodem je, jak bylo zjištěno v kapitole 4.1.1, mělo v letech 2017-2018 v rámci soustavy jeden z nejvyšších počtů podaných žádostí.

Tabulka 6 Vývoj počtu žádostí u NSZ v Brně v letech 2008 - 2018

	Rok	Počet žádostí	Absolutní přírůstky	Koeficient růstu	Tempo růstu	Bazický index
n		y	d_{yt}^1	k_t	t	BI_t
1	2008	17	-	-	-	-
2	2009	17	0	1,0	100,0	1
3	2010	16	-1	0,9	94,1	0,94
4	2011	35	19	2,2	218,8	2,06
5	2012	32	-3	0,9	91,4	1,88
6	2013	52	20	1,6	162,5	3,06
7	2014	69	17	1,3	132,7	4,06
8	2015	53	-16	0,8	76,8	3,12
9	2016	76	23	1,4	143,4	4,47
10	2017	122	46	1,6	160,5	7,18
11	2018	66	-56	0,5	54,1	3,88
CELKEM		555				

Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

Z vypočtených elementárních charakteristik časové řady je zřejmé, že vývoj počtu žádostí má vzrůstající, i když velmi kolísavou, tendenci. Tento jev je vyjádřen první absolutní diferencí d_{yt}^1 . Ta představuje navýšení, stagnaci (pokud je nulová) nebo úbytek počtu oproti předchozímu roku. V časové řadě je větší část prvních absolutních diferencí kladná. Nejvýznamnější změna byla zjištěna v roce 2017, kdy došlo k navýšení počtu žádostí o 46. V roce 2018 naopak došlo ke snížení počtu žádostí o 56. Průměrný absolutní přírůstek počtu žádostí je 4,9, počet žádostí se tedy každý rok průměrně navýšil o 4,9. Koeficient růstu vyjadřuje relativní postupnou rychlost změn hodnot časové řady. Vyjádřený v procentech se nazývá tempem růstu. Průměrný koeficient růstu je 1,145. Tempo růstu počtu žádostí je 114,5%. Hodnota bazického indexu je kromě roku 2010 vyšší než 1. Zjištěné hodnoty značí,

že oproti základnímu období, kterým je rok 2008, došlo v každém roce sledovaného období k nárůstu počtu žádostí. Za předpokladu stejného vývoje je v roce 2019 očekávaný počet žádostí 76 (průměrný koeficient růstu 1,145 *poslední sledovaná hodnota počtu žádostí 66).

Vývoj počtu žádostí u Nejvyššího státního zastupitelství v Brně v letech 2008 – 2018 znázorňuje graf č. 7.

Graf 7 Vývoj počtu žádostí u NSZ v Brně v letech 2008 - 2018

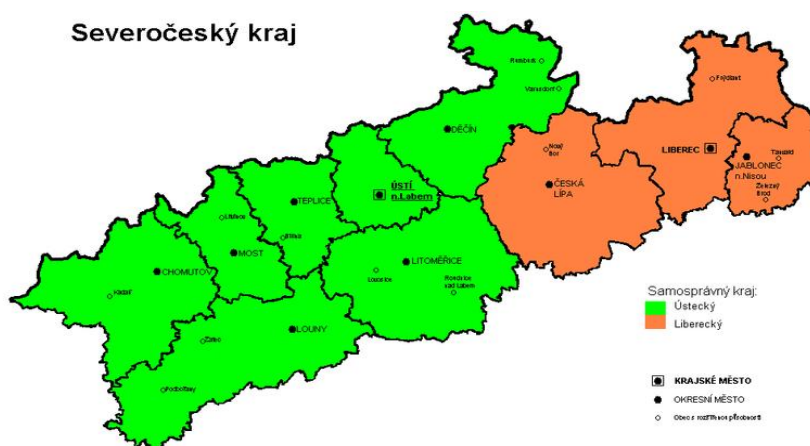

Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

4.2 Postup při vyřizování žádostí u konkrétního povinného subjektu

Tato kapitola bude zaměřena na konkrétní postup při vyřizování informací u Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem. Jeho působnost je rozložena mezi Ústecký a částečně Liberecký kraj (okresy Česká Lípa, Liberec a Jablonec nad Nisou), jelikož soustava státního zastupitelství kopíruje soustavu soudů. Ta se odvíjí od původního uspořádání krajů, když dříve Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem vykonávalo svou působnost na území původního Severočeského kraje. Do obvodu působnosti Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem spadají území okresů: Česká Lípa, Děčín, Chomutov, Jablonec nad Nisou, Liberec, Litoměřice, Louny, Most, Teplice, Ústí nad Labem. Celý „Severočeský justiční kraj“ má rozlohu 7799 km² a žije zde 1.188.402 obyvatel. Hustota zalidnění je 152 obyvatel/km².

Obrázek 1 Severočeský justiční kraj

Zdroj: www.policie.cz, zpracování: převzato

Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem je v soustavě krajských státních zastupitelství podle plánovaného počtu státních zástupců z celkových 8 krajských státních zastupitelství 4. největší, má plánovaný počet 33 státních zástupců. Největší Městské státní zastupitelství v Praze má plánovaný počet 59 státních zástupců a nejmenší Krajské státní zastupitelství v Českých Budějovicích má plánovaný počet 16 státních zástupců.

Vývoj počtu podaných žádostí, počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti, počet podaných odvolání, stížností a počet žádostí vyřízených odložením u povinného subjektu za roky 2008 – 2019 dokládá tabulka č. 7.

Tabulka 7 Vývoj počtu žádostí u KSZ Ústí nad Labem za roky 2008 - 2019

Rok	Počet žádostí	Počet vydaných rozhodnutí	Počet podaných odvolání	Počet odložených žádostí	Počet stížností
2008	2	0	0	0	0
2009	2	1	0	0	0
2010	4	0	0	0	0
2011	6	0	0	0	0
2012	2	0	0	0	0
2013	1	0	0	0	0
2014	17	1	0	0	0
2015	19	4	0	2	0
2016	33	1	0	0	0
2017	26	3	0	1	0
2018	34	16	2	1	1
2019	33	9	0	5	0
Celkem	179	35	2	9	1

Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

V tabulce č. 8 jsou vypočteny základní elementární charakteristiky pro časovou řadu.

Tabulka 8 Vývoj počtu žádostí u KSZ Ústí nad Labem - elementární charakteristiky

	Rok	Počet žádostí	absolutní přírůstky	koeficient růstu	tempo růstu	bazický index
n		y	d_{yt}^1	k_t	t	BI_t
1	2008	2		-		1
2	2009	2	0	1,0	100,0	1
3	2010	4	2	2,0	200,0	2
4	2011	6	2	1,5	150,0	3
5	2012	2	-4	0,3	33,3	1
6	2013	1	-1	0,5	50,0	0,5
7	2014	17	16	17,0	1700,0	8,5
8	2015	19	2	1,1	111,8	9,5
9	2016	33	14	1,7	173,7	16,5
10	2017	26	-7	0,8	78,8	13
11	2018	34	8	1,3	130,8	17
12	2019	33	-1	1,0	97,1	16,5
Celkem		179				

Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

Celkový počet žádostí u povinného subjektu od roku 2008 do roku 2019 je 179, průměrně povinný subjekt obdržel 15 žádostí ročně. Do roku 2013 byl počet žádostí velmi nízký, v roce 2014 strmě vzrostl. Průměrný absolutní přírůstek za celé sledované období je 2,8, počet žádostí se v průměru každoročně zvýšil téměř o 3. Nejvýznamnější změna byla zjištěna v roce 2014, kdy došlo k navýšení počtu žádostí o 16. Naopak v roce 2017 došlo ke snížení počtu žádostí o 7 oproti předchozímu roku. Koeficient růstu vyjadřuje relativní postupnou rychlost změn hodnot časové řady. Vyjádřený v procentech se nazývá tempem růstu. Průměrný koeficient růstu je 1,29. Tempo růstu počtu žádostí je 129%. Hodnota bazického indexu je od roku 2014 vždy vyšší než 1. Zjištěné hodnoty značí, že oproti základnímu období, kterým je rok 2008, došlo v každém roce sledovaného období k nárůstu počtu žádostí. Největší změna oproti roku 2008 nastala v roce 2016 a 2019. Za předpokladu stejného vývoje je v roce 2020 očekávaný počet žádostí 43 (průměrný koeficient růstu 1,29 *poslední zjištěná hodnota počtu žádostí 33).

Z grafu č. 8 je patrný vývoj počtu žádostí u zkoumaného povinného subjektu v letech 2008 – 2019.

Graf 8 Vývoj počtu žádostí u KSZ Ústí nad Labem za roky 2008 - 2019

Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

4.2.1 Analýza podaných žádostí v roce 2018

Povinný subjekt, stejně jako ostatní povinné subjekty v soustavě státního zastupitelství, na své úřední desce⁷⁹ zveřejňuje poskytnuté informace. Ostatní žádosti, které byly vyřízeny odmítnutím nebo odložením, jsou dostupné pouze nahlédnutím do konkrétních spisů. Veřejnost se tedy dozví, jaké informace byly poskytnuty, ale nemá možnost se dozvědět, jaké informace poskytnuty nebyly.

Obrázek 2 Náhled na elektronickou úřední desku povinného subjektu

Ode	Popis	Značka	Agenda	Soubory	Um
10.1.2020	Zásady zpracování osobních údajů uchazečů o zaměstnání od 1.1.2020	ISPR 153/2018	Všeobecné informace	Zásady_zpracov...pdf (150,0 KB)	
10.1.2020	Zásady zpracování osobních údajů od 1.1.2020	Ispr 153/2018	Všeobecné informace	Zásady_zpracov...pdf (243,0 KB)	
6.1.2020	Sdělení o pověření na úřední desce podle § 64 odst. 4 tr.č.	IKZM 789/2019-14	Trestní	sdeleniDie64...pdf (107,0 KB)	
7.8.2019	poskytnutí informace	ISIN 14/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN_14_2019.pdf (229,0 KB)	
7.8.2019	Poskytnutí informace	ISIN 12/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN_12_2019.pdf (231,0 KB)	
7.8.2019	Poskytnutí informace	ISIN 11/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN_11_2019.pdf (344,0 KB)	
7.8.2019	Poskytnutí informace	ISIN 10/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN_10_2019.pdf (152,0 KB)	
7.8.2019	Poskytnutí informace	ISIN 9/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN_9_2019.pdf (172,0 KB)	
7.8.2019	Poskytnutí informace	ISIN 8/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN_8_2019.pdf (175,0 KB)	
24.4.2019	Zásady zpracování osobních údajů uchazečů o zaměstnání 2019	ISPR 153/2018	Všeobecné informace	Zásady_uchaze...pdf (125,0 KB)	
24.4.2019	Zásady zpracování osobních údajů do 31.12.2019	ISPR 153/2018	Všeobecné informace	Zásady_zpracov...pdf (141,0 KB)	
25.3.2019	poskytnutí informace	ISIN 7/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN_7_2019.pdf (179,0 KB)	
25.3.2019	poskytnutí informace	ISIN 5/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN_5_2019.pdf (187,0 KB)	
14.2.2019	Výroční zpráva za rok 2018	ISPR 39/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	Vyrocní_zprav...pdf (119,0 KB)	
11.2.2019	poskytnutí informace	ISIN 4/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN_4_2019...pdf (234,0 KB)	
11.2.2019	poskytnutí informace	ISIN 1/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN_1_2019.pdf (144,0 KB)	
13.12.2018	poskytnutí informace	ISIN 33/2018	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN_33_2018...pdf (145,0 KB)	
13.12.2018	poskytnutí informace	ISIN 32/2018	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN_32_2018.pdf (248,0 KB)	
26.10.2018	poskytnutí informace	ISIN 31/2018	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN_31_2018.pdf (151,0 KB)	
15.10.2018	poskytnutí informace	Isin 29/2018	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN_29_2018.pdf (147,0 KB)	
15.10.2018	poskytnutí informace	ISIN 28/2018	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN_28_2018.pdf (146,0 KB)	
18.9.2018	poskytnutí informace	ISIN 23/2018	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN_23_2018.pdf (238,0 KB)	

Zdroj: www.justice.cz, zpracování: převzato

Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem obdrželo v roce 2018 celkem 34 žádostí. 27 žádostem bylo vyhověno, z toho ale 9 žádostem pouze částečně. V plném rozsahu tedy bylo vyhověno 18 žádostem. Rozhodnutí o odmítnutí žádosti povinný subjekt vydal 16x, z toho 9x vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. V jednom případě byla žádost odložena, a to pouze zčásti. Povinný subjekt obdržel 2 odvolání do rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Údaje za rok 2018 shrnuje tabulka č. 9.

⁷⁹ elektronická úřední deska Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem. [online]. [cit. 2020-01-23]. Dostupné z: <https://infodeska.justice.cz/subjekt.aspx?subjekod=305000>

Tabulka 9 Přehled základních údajů o počtu žádostí u KSZ v Ústí n. L. v roce 2018

Rok	Počet žádostí	Žádosti vyhověno v plném rozsahu	Žádosti vyhověno částečně	Počet vydaných rozhodnutí	Počet podaných odvolání	Počet podaných stížností
2018	34	18	9	16	2	1

Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

Žádosti, kterým bylo v plném rozsahu vyhověno, požadovaly poskytnutí:

- Zadání písemných testů sestavených pro účely výběrového řízení na pozice právních čekatelů od roku 2010 (4x)
- Organizační informace o výběrovém řízení na pozice míst právních čekatelů, platové zařazení právních čekatelů.
- Spisových značek případů, ve kterých státní zástupci podali k soudu obžalobu (3x)
- Konkrétních informací z probíhajícího trestního řízení (4x)
- Obžaloby v konkrétní trestní věci – byla poskytnuta anonymizovaná výroková část obžaloby. Žadatel zároveň požadoval sdělení informace o poskytnutí odměn, které jsou vypláceny osobám ve vedení
- Statistických údajů o počtu vyřízených věcí podle různých ustanovení trestního zákoníku
- Statistických údajů z Informačního systému státního zastupitelství ohledně dohody o vině a trestu za účelem zpracování diplomové práce
- Seznamu usnesení povinného subjektu vydaných v konkrétních trestních věcech
- Rozpočtu povinného subjektu, plánu činnosti, organizačního řádu, kolektivní smlouvu, počty státních zástupců, justičních čekatelů a ostatních zaměstnanců, jmenný seznam státních zástupců, výkazů za roky 2014 – 2017.
- Vstupových prohlášení, které učinil povinný subjekt do konkrétního insolvenčního řízení

Žádosti, kterým bylo vyhověno pouze částečně:

- V 6 případech se jednalo o poskytnutí zadání písemných testů sestavených pro účely výběrového řízení na pozice právních čekatelů od roku 2010 do dne podání žádosti. Povinný subjekt poskytl všechna zadání testů, kromě jednoho konkrétního testu, který pro povinný subjekt vypracovala Justiční akademie, jako organizační složka

státu zřízená Ministerstvem spravedlnosti ČR, která zabezpečuje výchovně vzdělávací akce v resortu Ministerstva spravedlnosti ČR. Povinný subjekt odmítl poskytnout konkrétní test, jelikož informaci nemá k dispozici. V jednom případě žadatel podal **odvolání**. O odvolání rozhodoval nadřízený orgán, který napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil povinnému subjektu zpět k projednání. Povinný subjekt se poté pokusil opatřit zadání písemného testu od Justiční akademie. Justiční akademie jeho žádosti nevyhověla a povinný subjekt vydal nové rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, proti kterému již nebyl podán opravný prostředek.

- Ve 2 případech se jednalo o žádost o konkrétní informace z trestního řízení, žádosti bylo částečně vyhověno, částečně bylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí s odůvodněním, že povinný subjekt informacemi nedisponuje.
- V jednom případě se jednalo o souhrnnou žádost o rozpočet povinného subjektu, výkazy, organizační řád, jmenné seznamy zaměstnanců a další údaje týkající se správy státního zastupitelství. Žádosti bylo částečně vyhověno, částečně byla odmítnuta a v jednom bodě byla odložena, neboť se nevztahovala k působnosti státního zastupitelství.

Žádosti, které byly dle § 15 odst. 1 informačního zákona odmítnuty:

- V 5 případech se jednalo o poskytnutí informací o průběhu trestního řízení nebo obžaloby – žádost byla zamítnuta s odkazem na ustanovení § 11 odst. 4 písm. a), podle kterého povinné subjekty neposkytují informace o probíhajícím trestním řízení.
- V jednom případě se jednalo o poskytnutí zadání písemného testu pro výběrové řízení na pozice právních čekatelů, který pro povinný subjekt vypracovala Justiční akademie (stejně jako u žádostí, které byly odmítnuty pouze částečně).
- V jednom případě se jednalo o poskytnutí informací o činnosti Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu poskytnutí údajů z centrální evidence účtů ve vztahu k povinnému subjektu. Žádost byla odmítnuta s odkazem na § 22 odst. 3, § 11 odst. 4 písm. f) a § 11 odst. 6 informačního zákona.

Pouze v jednom případě povinný subjekt žadatele **vyzval** v souladu s § 14 odst. 5 písm. a) informačního zákona k doplnění chybějícího údaje, konkrétně data narození, za účelem vydání rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti.

Povinný subjekt jako nadřízený orgán v roce 2018 rozhodoval o jedné stížnosti a dvou odvoláních, které byly podány proti rozhodnutí okresních státních zastupitelství v obvodu jeho působnosti.

4.2.2 Analýza podaných žádostí v roce 2019

Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem obdrželo v roce 2019 celkem 33 žádostí. 23 žádostem bylo vyhověno, z toho ale 5 žádostem bylo vyhověno pouze částečně. V plném rozsahu tedy bylo vyhověno 18 žádostem. Rozhodnutí o odmítnutí žádosti povinný subjekt vydal 9x, z toho 5x vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Tyto údaje shrnuje tabulka č. 10.

Tabulka 10 Přehled základních údajů o počtu žádostí u KSZ v Ústí n.L. v roce 2018

Rok	Počet žádostí	Žádosti vyhověno v plném rozsahu	Žádosti vyhověno částečně	Počet vydaných rozhodnutí	Počet podaných odvolání	Počet odložených žádostí	Počet podaných stížností
2019	33	18	5	9	0	4	0

Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

Žádosti, kterým bylo v plném rozsahu vyhověno, požadovaly poskytnutí:

- Zadání písemných testů sestavených pro účely výběrového řízení na pozice právních čekatelů v roce 2019.
- Spisových značek případů, ve kterých státní zástupci podali k soudu obžalobu (8x).
- Statistické informace o trestných činech (3x).
- Obecné informace z konkrétních trestních řízení (4x).
- Poskytnutí obžaloby v konkrétní věci - byla poskytnuta anonymizovaná výroková část.
- Organizační informace ohledně výběrových řízení na pozice právních čekatelů.

Žádosti, kterým bylo vyhověno pouze částečně:

- V 5 případech se jednalo o poskytnutí zadání písemných testů sestavených pro účely výběrového řízení na pozice právních čekatelů od roku 2010 do dne podání žádosti. Povinný subjekt poskytl všechna zadání testů, kromě jednoho konkrétního testu, který pro povinný subjekt vypracovala Justiční akademie, stejně jako v roce 2018. Povinný subjekt poskytuje požadované informace s upozorněním, že jsou již všechny dostupné testy zveřejněny na InfoDesce povinného subjektu.

Žádosti, které byly dle § 15 odst. 1 informačního zákona odmítnuty:

- Ve 4 případech se jednalo o poskytnutí informací o průběhu trestního řízení – žádost byla zamítnuta s odkazem na ustanovení § 11 odst. 4 písm. a), na jehož základě povinné subjekty neposkytují informace o probíhajícím trestním řízení. Jedna žádost se týkala i poskytnutí fotokopie spisu státního zastupitelství.

Ve 3 případech povinný subjekt vyzval žadatele k doplnění žádosti. Žádost nebyla doplněna a byla odložena.

Jednu žádost vzal žadatel zpět. Jedna žádost byla zaslána povinnému subjektu pouze na vědomí.

Povinný subjekt jako nadřízený orgán v roce 2019 rozhodoval o jednom odvolání, které bylo podáno proti rozhodnutí okresního státního zastupitelství v obvodu jeho působnosti.

Žádosti, které se v průběhu zkoumaného období neustále opakují, lze rozdělit do dvou skupin. Jedna skupina se týká poskytování zadání písemných testů sestavených pro účely výběrového řízení na pozice míst právních čekatelů. Tyto žádosti směřují do oblasti výkonu správy státního zastupitelství a povinný subjekt nemá problémy s poskytováním takového typu informací. Druhá skupina se týká informací o probíhajícím trestním řízení, tyto žádosti směřují do výkonu působnosti státního zastupitelství.

4.2.3 Žádosti o informace z trestního řízení

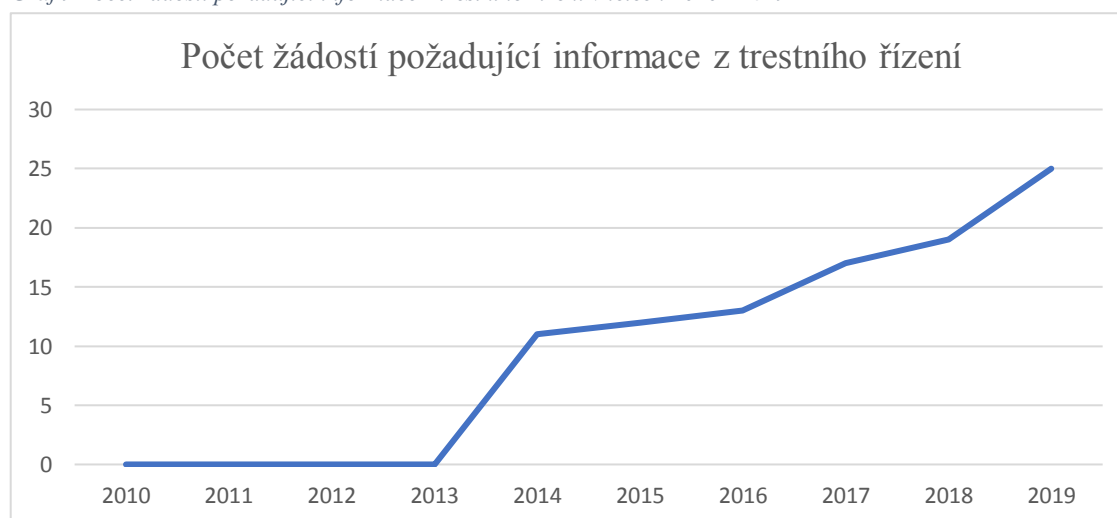
Ze všech žádostí, které byly povinnému subjektu doručeny od roku 2010 do roku 2019, byly vybrány ty, které požadovaly jakékoli informace z trestního řízení: informace o průběhu trestního řízení, obžalobu, usnesení o zahájení trestního stíhání a jakékoliv statistické údaje týkající se vedených trestních řízení. Vývoj počtu žádostí požadujících informace z jakékoli oblasti trestního řízení v letech 2010 – 2019 dokládá tabulka č. 11 a graf č. 9.

Tabulka 11 Počet žádostí požadující informace z trestního řízení za roky 2010 - 2019

Rok	Počet žádostí o informace z trestního řízení	Počet žádostí celkem	Podíl žádostí o informace z trestního řízení k celku (v %)
2010	0	4	0
2011	0	6	0
2012	0	2	0
2013	0	1	0
2014	11	17	64,7
2015	12	19	63,2
2016	13	33	39,4
2017	17	26	65,4
2018	19	34	55,9
2019	25	33	75,8
Celkem	97	175	55,4

vlastní zpracování ze spisů vedených u povinného subjektu

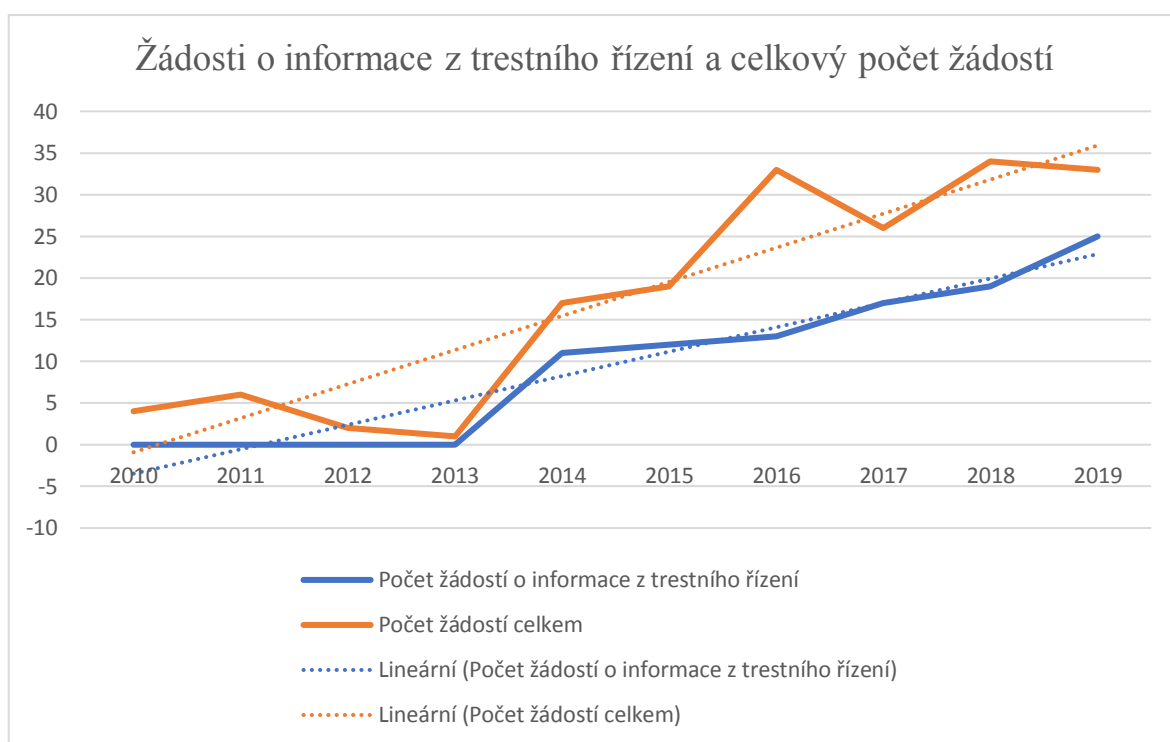
Graf 9 Počet žádostí požadující informace z trestního řízení v letech 2010 - 2019

vlastní zpracování ze spisů vedených u povinného subjektu

Počet žádostí o informace z trestního řízení stoupá od roku 2014, před rokem 2014 nebyly povinnému subjektu doručeny žádné informace týkající se průběhu trestního řízení. Počet těchto žádostí tvoří od roku 2014, s výjimkou roku 2016, větší polovinu přijatých žádostí. V roce 2019 to bylo dokonce 76% z celkového počtu přijatých žádostí. Graf č. 10 znázorňuje jednak celkový počet žádostí o poskytnutí informací (oranžová barva), jednak počet žádostí o informace z trestního řízení (modrá barva).

Graf 10 Počet žádostí o informace z trestního řízení od roku 2010

vlastní zpracování ze spisů vedených u povinného subjektu

Z grafu 10 je zřejmý trend jednak v nárůstu počtu žádostí celkově, jednak v nárůstu počtu žádostí týkajících se informací z trestního řízení. Žádosti o informace z trestního řízení musí povinný subjekt vyhledávat v informačním systému státního zastupitelství nebo přímo v konkrétních dozorových spisech. Povinný subjekt musí posoudit, zda informaci lze poskytnout, nebo zda je nutné ji odmítnout. V takovém případě musí ale své rozhodnutí důkladně odůvodnit. V roce 2018 povinný subjekt žádost o informace z trestního řízení 5x odmítl v plném rozsahu, 2x odmítl částečně. V roce 2019 povinný subjekt žádost o poskytnutí informací z trestního řízení 4x odmítl v plném rozsahu.

Povinný subjekt každou žádost individuálně posoudí. Pokud informaci lze poskytnout, musí provést anonymizaci osobních údajů. Ve zkoumaných letech 2018 – 2019 povinný subjekt na žádost poskytoval například anonymizované obžaloby. Proces anonymizace vnímá povinný subjekt jako časově náročný. Obžaloby mají v některých případech i několik set stran, pokud povinný subjekt poskytuje pouze výrokovou část, jedná se většinou o rozsah stran od 50 do 100. Anonymizují se osobní údaje jak obžalovaných osob, tak poškozených osob.

Pokud povinný subjekt vyhodnotí, že informace o probíhajícím trestním řízení nemůže být poskytnuta, postupuje v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 písm. a), podle kterého povinné subjekty neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení, nebo týkající se trestního řízení, pokud by její poskytnutí ohrozilo či zmařilo účel trestního řízení, zejména práva na spravedlivý proces, a ve smyslu ustanovení § 11 odst. 6 informačního zákona, kdy neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení, včetně informací ze spisů, a to i spisů, v nichž nebylo zahájeno trestní řízení, dokumentů, materiálů a zpráv o postupu při prověřování oznámení, které vznikly činností těchto orgánů při ochraně bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, předcházení trestné činnosti a při plnění úkolů podle trestního řádu, pokud by se tím ohrozila práva třetích osob anebo schopnost orgánů činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost nebo stíhat trestné činy nebo zajišťovat bezpečnost České republiky.

Povinný subjekt svá rozhodnutí o odmítnutí takových žádostí musí vždy náležitě odůvodnit v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 44/2010-103 ze dne 1. 12. 2010: *„Povinné subjekty neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení pouze poté, co zváží, nakolik je důvod neposkytnutí informace vskutku ospravedlněn naléhavou společenskou potřebou. Tou bude pravidelně zájem státu na tom, aby poskytnuté informace neohrozily objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení, nezveřejnily o osobách zúčastněných na trestním řízení údaje, které přímo nesouvisí s trestnou činností, a aby neporušily zásadu, že dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem není vina vyslovena.“*. V tomtéž rozsudku soud současně konstatoval, že *„§ 8a trestního řádu nevyklučuje*

poskytování informací o probíhajícím trestním řízení jinou formou než poskytováním informací veřejným sdělovacím prostředkům ve smyslu § 8a odst. 3⁸⁰.

V praxi se často objevují výhrady proti užití ustanovení § 11 odst. 4 informačního zákona v tom směru, že tato právní úprava umožňuje obcházení smyslu zvláštní právní úpravy trestního řádu, týkající se poskytování informací o trestním řízení a nahlížení do spisů (§ 8a – poskytování informací o trestním řízení a § 65 trestního řádu – nahlížení do spisu), když toto ustanovení v kontrastu s úpravou trestního řádu rozšiřuje povinnost orgánů činných v trestním řízení poskytovat kterémukoli žadateli jakékoli informace o trestním řízení (pokud není jejich poskytnutí vyloučeno či omezeno na základě jiného ustanovení informačního zákona) neprobíhajícím. V souvislosti s problematikou nahlížení do trestních spisů se jedná o problém obdobný tomu, jaký byl dlouhodobě diskutován ohledně poskytování informací ze správních spisů a lze tedy při jeho řešení dospět k obdobnému závěru, tedy že právní úprava nahlížení do spisu dle § 65 trestního řádu není komplexní úpravou poskytování informací o trestním řízení, která by jako taková vylučovala aplikaci informačního zákona a její specialita vůči obecné úpravě se tak projeví pouze v případě, že je žadatelem požadováno fyzické nahlédnutí do trestního spisu. Nad tento rámeček tedy nic nebrání žádat o dané informace žádostí dle informačního zákona. V rámci vyřizování této žádosti budou pochopitelně aplikována všechna omezení přístupu k informacím, vyplývající z tohoto zákona či zvláštních právních úprav⁸¹. Z toho plyne, že povinný subjekt musí každou žádost důkladně posoudit a náležitě odůvodnit případné odmítnutí poskytnutí informace.

Povinný subjekt by při vyřizování žádostí o konkrétní informace z dozorových spisů vedených státním zastupitelstvím mohl využívat i institutu § 11 odst. 1 písm. a), na jehož základě lze omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu. Správní soudy se již v mnoha případech vyjádřily k povaze určitých dokumentů jako vnitřních informací ve smyslu komentovaného

⁸⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 44/2010-103 ze dne 1.12.2010. [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=9+As+94%2f2011&pagesource=0>

⁸¹ FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš, *Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář*. 2. vyd. Praha: Linde, 2012. 1032 s, str. 434-435

ustanovení. V některých situacích tuto povahu *a priori* odmítly, v jiných naopak *a priori* připustily a v ostatních konstatovaly, že vždy záleží na obsahu požadovaného dokumentu s tím, že některé části mohou mít charakter vnitřních informací. První množinu soudy řešených případů byly požadavky na informace z dozorových spisů vedených státním zastupitelstvím (nejčastěji se jednalo o snahu získat pokyny policejnímu orgánu). Správní soudy opakovaně potvrdily charakter těchto pokynů jako výlučně vnitřních informací.⁸² Povinný subjekt toto ustanovení zákona nevyužívá, i když by mohl.

Žádosti o poskytnutí informací z trestního řízení v posledních letech převažují nad žádostmi týkajícími se výkonu správy státního zastupitelství. Státní zastupitelství je orgánem veřejné žaloby, lze tedy předpokládat, že dotazy budou směřovat právě do výkonu jeho působnosti, obecně tedy do trestního řízení. Je ale poskytování informací o probíhajícím trestním řízení smyslem práva na informace? Trestní řízení by mělo být v zásadě neveřejné. Úkolem orgánů činných v trestním řízení je vést trestní řízení tak, aby trestné činy byly náležitě zajištěny a jejich pachatelé spravedlivě potrestáni. Státní zastupitelství je dle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích organizační složkou státu, ale v naší společnosti plní podstatně jinou úlohu než správní orgány nebo orgány územní samosprávy.

Potírání trestné činnosti je v zájmu společnosti jako celku, jedná se o veřejný zájem. Význam veřejného zájmu a zároveň nároky spravedlivého procesu ve vztahu k prokázání viny vyžadují v moderních právních státech existenci specializovaného a od soudu odděleného orgánu. Státní zastupitelství je orgán systematicky spadající do moci výkonné, zároveň však se zvláštním postavením *sui generis* v rámci této moci, zejména pak s přesahem do moci soudní vzhledem k roli, kterou vůči moci soudní (a principům právního státu) hraje⁸³. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu 6 As 58/2004-4 „Státní zastupitelství není takovým orgánem, který by mohl rozhodovat ve správním řízení o právech a povinnostech fyzických či právnických osob. Přestože státní zastupitelství je

⁸² Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256, s. 502-503

⁸³ RYCHETSKÝ, Pavel, Tomáš LANGÁŠEK, Tomáš HERC, Petr MLSNA aj. *Ústava České republiky: Komentář. K čl. 80.* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-2-7]. ASPI_ID KO1_1993CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X

v Ústavě zařazeno k moci výkonné, nejedná se o vykonavatele veřejné správy ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) SŘS, neboť při výkonu své působnosti vystupuje jako nezávislý a nestranný státní orgán. Jedná se o zvláštní druh státního orgánu, který se od správních úřadů odlišuje druhem činnosti, tj. zastupování veřejné žaloby, odlišnost je možno dále odvodit z jeho nezávislosti⁸⁴.“

Z výše uvedeného vyplývá odlišnost státního zastupitelství od ostatních orgánů veřejné správy. Poskytování informací z trestního řízení může ohrozit řádný průběh trestního řízení, narušit postup vyšetřování, nebo vyšetřování trestného činu zmařit. Pokud má státní zastupitelství odhalit pachatele trestného činu a následně jej postavit před soud, není možné, aby své postupy sdělovalo v rámci zákona o svobodném přístupu k informacím.

Dne 4. 12. 2018 předložila poslankyně Jana Černochová pozměňovací návrh, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 50)⁸⁵. V něm byla navržena změna v § 2, na konci odstavce 3 se doplňuje věta: „Zákon se dále nevztahuje na poskytování informací o probíhajícím trestním řízení a osobách na něm zúčastněných, s výjimkou informací o rozhodnutích soudů ve věci samé.“

Tato změna byla odůvodněna následovně: „*Ustanovení § 2 odst. 3 zákona se doplňuje o vymezení informování o probíhajícím trestním řízení z působnosti zákona o svobodném přístupu k informacím, s výjimkou informování o rozhodnutích ve věci samé. Již ve stávajícím znění § 11 odst. 4 písm. a) zákona byla tato právní úprava obsažena, ale rozhodovací činnost Nejvyššího správního soudu dovodila, že se nejedná o čistou výlukou, ale vždy je třeba zkoumat, zda je ochrana nezbytná, resp. zda trvá naléhavý zájem na neposkytnutí informace. V současné době jsou tak orgány činné v trestním řízení zahlceny řadou žádostí o informace, které směřují k běžícím trestním řízením a tyto orgány pak každé neposkytnutí informace musejí složitě odůvodňovat. Navrhovaná právní úprava se tak vrací*

⁸⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2005, čj. 6 As 58/2004-4. [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=6%20As%2058/2004&pagesource=0>

⁸⁵ Pozměňovací návrh ze dne 4.12.2018 ke sněmovnímu tisku č. 50. [online]. [cit. 2020-02-07]. Dostupné z <https://www.psp.cz/sqw/ppn.sqw?id=5903>

k původnímu smyslu stávajícího znění § 11 odst. 4 písm. a) zákona, tedy vyloučit možnost žádat o informace o probíhajícím trestním řízení. Informování o probíhajícím trestním řízení je dostatečně zajištěno právní úpravou v § 8a a násl. trestního řádu, popř. v § 65 trestního řádu nebo veřejností hlavních líčení či veřejných zasedání soudu. Vyloučením probíhajícího trestního řízení z působnosti informačního zákona tak dosavadní norma materiálně nedoznává změn, odpadne však administrativní zatížení orgánů činných v trestním řízení, odvíjející se od povinnosti své kroky detailně odůvodňovat. Orgánům činným v trestním řízení se tak sníží administrativní zátěž a budou se moci věnovat tyto kapacity hlavním úkolům, ke kterým byly zřízeny. Úprava tak má přinést při zachování v zásadě stejného standardu poskytování informací, zakotveného v zákoně již nyní, zpřesnění právní úpravy, vyšší právní jistotu a účinnější ochranu spravedlivého procesu, a současně nižší administrativní zatížení orgánů činných v trestním řízení“⁸⁶.

Odůvodnění návrhu vystihuje administrativní zátěž státního zastupitelství agendou poskytování informací. Pozměňovací návrh přijat nebyl.

4.2.4 Výzva k úhradě nákladů § 17 odst. 1 informačního zákona

V případě, že jsou požadovány informace z vedených trestních řízení, např. počet podaných obžalob za určité období, počet vydaných usnesení o zastavení trestního stíhání, jejich kategorizace pro určité trestné činy, nebo procentuální podíl zastavených trestních stíhání, a povinný subjekt je musí vyhledat v informačním systému státního zastupitelství, popřípadě v jednotlivých dozorových spisech, a nelze je jednoznačně vyčíst z výkazů státního zastupitelství, mohl by využít institutu § 17 odst. 1 věty druhé informačního zákona a vyzvat žadatele k úhradě nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Musí ovšem dodržet zákonem stanovené podmínky.

Jestliže je požadovaná informace vymezena jen předmětem, pak doba jejího vyhledání samozřejmě zahrnuje jak identifikaci záznamu, v němž je uvedena (de facto vyhledání

⁸⁶ Pozměňovací návrh ze dne 4.12.2018 ke sněmovnímu tisku č. 50. [online]. [cit. 2020-02-07]. Dostupné z <https://www.psp.cz/sqw/ppn.sqw?id=5903>

nosiče – dokumentu), tak její zpracování do odpovědi žadateli, tedy fyzické vyhledání. Naopak je-li informace v žádosti identifikována již pomocí záznamu (nosiče), např. identifikací požadovaného dokumentu číslem jednacím a datem vydání, pak je vyhledáním pouze zpracování odpovědi žadateli, tj. fyzické vyhledání (do času vyhledání informace v takovém případě nelze zařadit čas strávený zjišťováním, kde je požadovaný dokument, který žadatel přesně označil, uložen, protože způsob „archivace“ dokumentů je interní záležitostí povinného subjektu a případná složitost nemůže být „přičítána“ k tíži žadatele). Např. domáhá-li se žadatel poskytnutí informace formou kopie přesně označené smlouvy, pak do vyhledání takové informace nelze zahrnout zjišťování, „kde“ je informace u povinného subjektu uložena. Naopak bude-li se žadatel domáhat poskytnutí informace o postupu obce v určité záležitosti, bude možné pod vyhledání informace zahrnout i čas, jenž pracovník povinného subjektu stráví identifikací dokumentů, v nichž by požadované informace mohly být zaznamenány. V obou případech pak bude možné do doby vyhledání informace zahrnout jejich fyzické vyhledání („shromáždění“).⁸⁷

Navíc sestavení informace z existujících dokumentů, tedy vyhledávání informací ve spisech vedených státním zastupitelstvím a následné sumarizování do tabulek, může hraničit s vytvářením nových informací, na něž se podle § 2 odst. 4 informačního zákona informační povinnost nevztahuje. Judikatura k pojmu "vytváření nových informací" vymezila jako hranici mezi "vyhledáním a uspořádáním již existujících informací do podoby, v níž je možné je předat žadateli" a "vytvořením nové informace" míru "intelektuální náročnosti" činnosti, která by byla nutná pro přípravu odpovědi na žádost. Je tedy rozdíl mezi jednoduchou operací typu výtahy, vypsání požadovaných informací z dokumentů (databází) povinného subjektu (i když se může jednat vzhledem k rozsahu požadované informace o činnost časově náročnou) a vytvořením informace, která vyžaduje odborné znalosti apod. Sdělení informace, vyžaduje-li sice jednoduché, ale časově náročné sestavení informace z existujících dokumentů, může být spíše spojeno s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informací⁸⁸.

⁸⁷ Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s, str. 176-177

⁸⁸ JELÍNKOVÁ, Jitka. § 4a (Poskytování informací na žádost). In: JELÍNKOVÁ, Jitka a Miloš TUHÁČEK. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-7]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

Povinný subjekt využil institutu výzvy dle § 17 odst. 1 věty druhé informačního zákona a vyzval žadatele k úhradě nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací v letech 2010 až 2019 pouze ve 2 případech. V obou případech se jednalo o údaje z rozhodovací činnosti povinného subjektu, které nebylo možno vyčíst z výkazů ani statistických listů státního zastupitelství a nebylo možné je vyhledat v informačním systému státního zastupitelství. Povinný subjekt by je musel vyhledávat v jednotlivých dozorových spisech. Sazba byla stanovena dle Instrukce Ministerstva spravedlnosti ČR č. 286/2011-OT-OSV ze dne 17. 7. 2011, kterou se stanoví sazebník úhrad za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů⁸⁹. Ani v jednom případě žadatel stanovenou částku neuhradil. Povinný subjekt tedy institutu výzvy k úhradě nákladů využívá pouze sporadicky.

Ve vazbě na ustanovení k hrazení nákladů se lze setkat s názory, podle nichž je oprávnění povinného subjektu žádat úhradu nákladů za poskytnutí informací v rozporu s ústavním pořádkem, konkrétně s čl. 17 Listiny, jehož odst. 4 a 5 neumožňují podmínit přístup k informaci zaplacením jakékoli částky a v případě jejího neuhrazení tento přístup odepřít. S těmito názory nelze souhlasit. Především samotný čl. 17 odst. 5 Listiny předpokládá, že podrobnosti poskytování informací orgány státu a samosprávy budou stanoveny zákonem, což ustanovení § 17 informačního zákona splňuje. Úhrada nákladů navíc není koncipována jako důvod zakazující přístup k informaci ve smyslu čl. 17 odst. 4 Listiny, ale čistě jako „cena informační služby“. Listina přitom právo na informace nekoncepčuje jako právo bezplatné. Tam, kde určité právo nelze podmínit úhradou, stanoví toto pravidlo Listina výslovně, takže v ostatních případech není v rozporu s ústavním pořádkem, pokud je realizace konkrétního práva vázána na určité výdaje (za podmínky jejich přiměřenosti, což § 17 nepochybně splňuje, když umožňuje úhradu jen skutečně vynaložených materiálových nákladů a nikoli generování jakéhokoli zisku či stanovení

⁸⁹ Instrukce Ministerstva spravedlnosti ČR č. 286/2011-OT-OSV - sazebník úhrad za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. - poslední stav textu. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-02-03]. Dostupné v Systému ASPI

pausační náhrady). V každém případě lze úhradu nákladů podle § 17 považovat za opatření legitimní i přiměřené, které nenarušuje právo na informace.⁹⁰

4.2.5 Analýza žádostí podaných u okresních státních zastupitelství

Povinný subjekt působí jako nadřízený orgán pro 10 okresních státních zastupitelství v obvodu jeho působnosti. Proto budou v této kapitole dokumentovány počty přijatých žádostí o informace, jak byly tyto žádosti vyřízeny a zda proti způsobu vyřízení byl podán opravný prostředek, o kterém by rozhodoval zkoumaný povinný subjekt. Počet přijatých žádostí jednotlivými okresními státními zastupitelstvími v obvodu jeho působnosti dokládá tabulka č. 12.

Tabulka 12 Počet žádostí u OSZ v obvodu působnosti povinného subjektu za rok 2018

	Okresní státní zastupitelství										
	Česká Lípa	Děčín	Chomutov	Jablonec n.N.	Liberec	Litoměřice	Louny	Most	Teplice	Ústí nad Labem	OSZ Celkem
Rok 2018											
Počet podaných žádostí o informace	8	6	6	3	7	3	8	7	8	4	60
Žádosti vyhověno (i částečně)	8	1	4	3	6	2	7	7	8	3	49
Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí (i částečně)	1		2	1	1	1	1	1		1	9
Žádost odložena	1						1				2
Počet podaných odvolání (rozkladů) proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti			2								2
Počet stížností podaných podle § 16a zákona			1								1

Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

V roce 2018 okresní státní zastupitelství obdržela celkem 60 žádostí, v průměru každé okresní státní zastupitelství obdrželo 6 žádostí. Celkem bylo vyhověno 49 žádostem, tedy průměrně 4,9 na každém okresním státním zastupitelství. Každé okresní státní zastupitelství vydalo 0,9 rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

⁹⁰ FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš, *Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář*. 2. vyd. Praha: Linde, 2012. 1032 s, str. 818

Proti rozhodnutím Okresního státního zastupitelství v Chomutově byly podány 2 odvolání a 1 stížnost. O odvolání i o stížnosti rozhodoval zkoumaný povinný subjekt. Stížnost byla podána pro nečinnost Okresního státního zastupitelství v Chomutově, povinný subjekt jako nadřízený orgán postup Okresního státního zastupitelství v Chomutově podle § 16a odst. 6 písm. a) informačního zákona potvrdil. Obě odvolání směřovala do rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace s odkazem na § 11 odst. 4 písm. a) informačního zákona, tedy odmítnutí poskytnutí i informací z trestního řízení. Obě odvolání nadřízený orgán podle § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 písm. b) informačního zákona zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Tabulka 13 Počet žádostí u OSZ v obvodu působnosti povinného subjektu za rok 2019

	Okresní státní zastupitelství										
	Česká Lípa	Děčín	Chomutov	Jablonec n.N.	Liberec	Litoměřice	Louny	Most	Teplice	Ústí nad Labem	OSZ Celkem
Rok 2019											
Počet podaných žádostí o informace	6	7	9	3	14	12	9	11	20	6	97
Žádosti vyhověno (i částečně)	3	3	7	1	6	6	4	8	16	4	58
Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí (i částečném)	1				5	5			3		14
Žádost odložena	3	4	2	2	3	1	5	3	2	2	27
Počet podaných odvolání (rozkladů) proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti	0				1	0					1
Počet stížností podaných podle § 16a zákona											0

Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

Jak je patrné z tabulky č. 13, v roce 2019 okresní státní zastupitelství obdržela celkem 97 žádostí, v průměru každé okresní státní zastupitelství obdrželo téměř 10 žádostí. Celkem bylo vyhověno 58 žádostem, tedy průměrně 5,8 na každém okresním státním zastupitelství. Každé okresní státní zastupitelství vydalo 0,9 rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Proti rozhodnutí Okresního státního zastupitelství v Litoměřicích a České Lípě bylo podáno odvolání, které ovšem nesplňovalo ustanovení § 20 odst. 4 písm. b) informačního zákona, když bylo podáno elektronicky a nebylo opatřeno uznávaným elektronickým podpisem a do 5 dnů nebylo potvrzeno určitým kvalifikovaným způsobem (tedy písemně nebo v elektronické podobě uznávaným elektronickým podpisem). Nebylo k němu tedy přihlíženo.

Proti rozhodnutí Okresního státního zastupitelství v Liberci bylo podáno odvolání, o kterém rozhodoval povinný subjekt jako nadřízený orgán. Okresní státní zastupitelství v Liberci odmítlo poskytnout informaci, kterou se žadatel domáhal o vyjádření názoru k legislativní změně zákona. Odvolání bylo podle § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 informačního zákona zamítnuto s odkazem na ustanovení § 2 odst. 4 informačního zákona, podle kterého povinný subjekt nemá povinnost sdělovat žadatelům své názory na konkrétní záležitosti

Vývoj počtu žádostí u jednotlivých okresních státních zastupitelství v letech 2018 a 2019 dokumentuje tabulka č. 14.

Tabulka 14 Vývoj počtu žádostí u OSZ v letech 2018 a 2019

Státní zastupitelství	2018	2019	Změna
Česká Lípa	8	6	-2
Děčín	6	7	1
Chomutov	6	9	3
Jablonec nad Nisou	3	3	0
Liberec	7	14	7
Litoměřice	3	12	9
Louny	8	9	1
Most	7	11	4
Teplice	8	20	12
Ústí nad Labem	4	6	2
Celkem	60	97	37
Průměr	6	9,7	3,7

Zdroj: www.justice.cz, vlastní zpracování

Celkový počet podaných žádostí v roce 2019 u okresních státních zastupitelství vzrostl oproti roku 2018 o 61%. Nejvyšší nárůst byl zaznamenán u Okresního státního zastupitelství v Teplicích. Je zřejmé, že počty žádostí o informace rostou jak u vyšších stupňů soustavy, jak bylo zjištěno v kapitole 4.1., tak u okresních státních zastupitelství. U okresních státních zastupitelství jsou ale počty přijatých žádostí nižší v porovnání se státními zastupitelstvími na vyšším stupni soustavy (krajskými, vrchními a nejvyšším).

5 Výsledky a diskuse

Na základě zpracované teoretické části práce a získaných poznatků z praktické části práce jsou v této kapitole vyhodnoceny zjištěné výsledky a dále je posouzen proces poskytování informací v soustavě státního zastupitelství s návrhy na možné změny právní úpravy.

5.1 Statistická analýza

Nejprve byl porovnán počet přijatých žádostí dle informačního zákona v celé soustavě státního zastupitelství v roce 2008 a 2018 a byl konstatován nárůst v počtu žádostí u všech povinných subjektů z původních 40 žádostí celkem v roce 2008 na 517 žádostí v roce 2018, tedy celkový počet žádostí narostl třináctkrát. Ze zveřejněných výročních zpráv za poslední dva roky, tedy za roky 2018 a 2019, byly analyzovány počty přijatých žádostí, počty vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti a podíl podaných odvolání. V obou letech dominuje v poměru počtu vydaných rozhodnutí k počtu žádostí Vrchní státní zastupitelství v Praze. Důvodem může být to, že Vrchní státní zastupitelství v Praze dozoruje nejzávažnější trestné činy, a o informace právě z těchto kauz, které jsou často mediálně známé, je ze strany veřejnosti velký zájem. Poté bylo vybráno Nejvyšší státní zastupitelství v Brně, které stojí v čele soustavy státního zastupitelství a mělo stabilně vysoký počet přijatých žádostí. Z výročních zpráv Nejvyššího státního zastupitelství za posledních 10 let bylo zjištěno, že vývoj počtu žádostí má rostoucí tendenci, z počtu 17 žádostí v roce 2008 na 66 žádostí v roce 2018.

V následující kapitole byl analyzován vývoj počtu žádostí u konkrétního povinného subjektu, kterým je Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem. Byl zjištěn vzrůstající trend v počtu žádostí, a to ze 2 žádostí v roce 2008 na 33 žádostí v roce 2019. Zároveň byl zjištěn trend v nárůstu počtu žádostí týkajících se poskytnutí informací z trestního řízení. Podrobně byly analyzovány roky 2018 a 2019, a to jakým žádostem bylo vyhověno v plném rozsahu, jakým částečně a jaké byly dle § 15 odst. 1 informačního zákona odmítnuty. Dále byly analyzovány počty přijatých žádostí u okresních státních zastupitelství v obvodu působnosti povinného subjektu a způsoby jejich vyřízení v letech 2018 a 2019.

Z provedených analýz je zřejmý nárůst v počtu žádostí o poskytnutí informací napříč celou soustavou státního zastupitelství. U konkrétního povinného subjektu byl zjištěn nárůst v počtu žádostí o informace týkající se trestního řízení. Vzhledem k tomu, že v systemizovaném počtu míst zaměstnanců není nijak počítáno s agendou poskytování informací, musí příslušný rejstřík a spisy vést pracovnice povinného subjektu, jejíž primární pracovní náplní jsou další úkoly správy státního zastupitelství, není možné na agendu spojenou s poskytováním informací přijmout dalšího zaměstnance. Stejně tak za poskytování informací v soustavě státního zastupitelství odpovídá vždy vedoucí státní zástupce, systemizovaná místa státních zástupců jsou vypočítána na základě vykonávání úkonů v trestním řízení, není tedy možné přenést povinnost poskytovat informace z vedoucího státního zástupce na někoho jiného.

5.2 Aplikační praxe při poskytování informací z trestního řízení

Metodou pozorování u zkoumaného povinného subjektu bylo zjištěno, že se stoupajícím podílem žádostí o informace z trestního řízení roste i administrativní zátěž povinného subjektu. Ten musí každou takovou žádost vždy posoudit, zda jejím poskytnutím nebude zmařen veřejný zájem na vedeném trestním řízení, anebo zda je možné informaci poskytnout a tím ji zároveň zveřejnit. Pokud informaci poskytuje, musí provést anonymizaci osobních údajů. Pokud se rozhodne informaci neposkytnout, musí vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti a řádně odůvodnit, proč převážil právě veřejný zájem na ochraně vedeného trestního řízení nad poskytnutím informace. Pokud ale v zákoně existuje možnost informace o trestním řízení neposkytnout, je otázkou, proč nemůže být poskytování informací z trestního řízení ze zákona úplně vyňato, tak jak navrhoval pozměňovací návrh poslankyně Jany Černochové ze dne 4. 12. 2018.

Stávající právní stav v oblasti svobodného přístupu k informacím vykazuje poměrně značné deficity jak z hlediska ochrany žadatelů, tak z hlediska povinných subjektů, přičemž nedostatky nelze uspokojivě řešit ani výkladem ani prostřednictvím rozhodování správních soudů. Právo na informace je na ústavní úrovni v právním řádu České republiky zakotveno v článku 17 Listiny, která počítá s tím, že podmínky uplatňování práva na informace stanoví

„prováděcí“ zákon, jímž je informační zákon. Za více než osmnáct let své účinnosti byla tato zákonná úprava vícekrát novelizována, avšak žádná z provedených novelizací do zákona nezavedla mechanismy jak k ochraně žadatelů o informace před obstrukčními postupy povinných subjektů (např. v podobě trvalé nečinnosti nebo opakovaného vydávání odmítavých rozhodnutí), tak k obraně povinných subjektů před zneužíváním práva na informace některými žadateli (obvykle v podobě zahlcování povinných subjektů zjevně nesmyslnými požadavky na informace, zpravidla spojené s podáváním velkého množství žádostí a navazujících zcela bezdůvodných opravných prostředků)⁹¹.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 6 As 18/2009-63 konstatoval, že právo na informace není bezbřehé a absolutní, ale naráží na určitá omezení, která vyplývají z potřeby ochrany legitimních veřejných zájmů: *„Nejvyšší správní soud si je při posouzení právní otázky ohledně neposkytnutí informací o probíhajícím trestním řízení plně vědom postavení a úlohy, kterou v moderním demokratickém právním státě zastává právo na informace. Právo na informace představuje ve vztahu k veřejné správě jednu ze záruk zákonnosti, která by extenzivním výkladem byla značně omezena, ne-li popřena. Je třeba poznamenat, že právu na informace není věnována pozornost jen na úrovni národní, ale i mezinárodní, kupř. v dokumentech Rady Evropy. Tyto dokumenty vycházejí z významu, jaký má pro veřejnost přiměřená informovanost o veřejných záležitostech. Přístup k informacím současně posiluje důvěru veřejnosti ve veřejnou správu, pročez je třeba učinit vše k zajištění co nejúplnější dostupnosti informací v držení veřejné moci pro veřejnost. Vždyť poskytování informací a otevřenost veřejné správy je jedním z dílčích principů dobré správy. Podle názoru Nejvyššího správního soudu však právo na informace současně není bezbřehé a absolutní, ale nutně naráží na určitá omezení a limity. Pověšinou se jedná o omezení, která vyplývají z potřeby ochrany legitimních veřejných zájmů⁹²“*. Nejvyšší správní soud dále konstatoval, že v případě poskytnutí požadovaných informací z dozorového spisu státního zastupitelství v režimu informačního zákona by mohlo dojít k tomu, že povinný subjekt by byl povinen

⁹¹ Právní rozhledy 10/2008, s.II. [online]. [cit. 2018-11-27]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz>

⁹² Rozsudek Nejvyššího správního soudu 6 As 18/2019-63 ze dne 14.9.2019 [online]. [cit. 2019-08-08]. Dostupné z: http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&trjz_id=12&rok=2009&senat=6&cislo=18&pagesource=0

poskytnout žadateli i informaci o takových skutečnostech, s nimiž by v probíhajícím trestním řízení nebyla z důvodu možného ohrožení objasnění a vyšetření věci seznámena ani osoba trestně stíhaná. To by vedlo k naprosto absurdním důsledkům, které by se míjely s posláním práva na informace jako politického práva⁹³.

Ochrana legitimních veřejných zájmů může být chápána jako potírání trestné činnosti orgány činnými v trestním řízení, kterým je právě státní zastupitelství. Řádné vyšetření trestných činů je v zájmu společnosti jako celku. Státní zastupitelství je orgán systematicky spadající do moci výkonné, zároveň však se zvláštním postavením *sui generis* v rámci této moci a při výkonu své působnosti vystupuje jako nezávislý a nestranný státní orgán. Státní zastupitelství není správním úřadem a od správních úřadů odlišuje druhem činnosti, a to zastupováním veřejné žaloby⁹⁴.

Zvláštní postavení státního zastupitelství potvrdil i Ústavní soud v nálezu ze dne 28. 6. 2011 Pl. ÚS 17/10⁹⁵, ze kterého vyplývá, že státní zastupitelství je v Ústavě systematicky zařazeno do hlavy třetí upravující moc výkonnou, a to do části, jež se týká vlády. Podle § 3 odst. 3 trestního řádu je státní zástupce povinen stíhat všechny trestné činy, o nichž se dozví. Z Ústavy tak státní zástupci disponují výlučnou žalobní pravomocí, případně další působností svěřenou zákonem (převážně netrestní působností). Tato oprávnění činí ze státního zastupitelství orgán specifický oproti jiným státním orgánům⁹⁶.

Pokud státní zastupitelství jedná ve veřejném zájmu tím, že zastupuje veřejnou žalobu v trestním řízení, je otázkou, zda lze postavit právo na informace z trestního řízení nad veřejný zájem na odhalování a potírání trestné činnosti. Je na zvážení, zda kontrola veřejnosti v případě vedeného trestního řízení u státního zastupitelství má stejný význam, jako kontrola

⁹³ KORBEL, František. *Přehled judikatury ve věcech práva na informace*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. Judikatura (Wolters Kluwer ČR). Str. 152

⁹⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2005, čj. 6 As 58/2004-4. [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=6%20As%2058/2004&pagesource=0>

⁹⁵ Nález Ústavního soudu ze dne 28.6.2011 Pl. ÚS 17/10. [online]. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <http://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=Pl-17-10>

⁹⁶ Lata, J.; Pavlík, J. *Přehled judikatury ve věcech státního zastupitelství a státních zástupců*. Praha: Wolters Kluwer, a s., 2015, 412 s. Str. 17

veřejnosti nad činností například orgánů územních samosprávných celků, a zda smyslem takové kontroly je právě poskytování informací veřejnosti o probíhajících úkonech trestního řízení. V soustavě státního zastupitelství, potažmo v trestním řádu, je nastaveno mnoho mechanismů kontroly tak, aby trestní řízení bylo řádně vedeno a pachatelé trestných činů byli postaveni před soud. Navíc je samotné poskytování informací z trestního řízení upraveno trestním řádem. I když má státní zastupitelství zákonnou možnost žádost o informace z probíhajícího trestního řízení dle informačního zákona odmítnout, musí každou žádost posoudit a její odmítnutí náležitě odůvodnit. Lze si představit i situaci, kdy vedoucí státní zástupce nebude rozhodovat o odmítnutí poskytnutí informací z probíhajícího trestního řízení, informace bude žadatelům poskytovat a dojde tak ke zmaření vyšetřování trestné činnosti. V tom případě by ale v jeho jednání mohlo být spatřováno kárné provinění dle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a to konkrétně porušení povinností státního zástupce.

Na základě zjištěných výstupů statistické analýzy a na základě údajů zjištěných metodou pozorování u konkrétního povinného subjektu byly sestaveny otázky pro vedení rozhovoru s vedoucím státním zástupcem povinného subjektu, tedy krajským státním zástupcem v Ústí nad Labem.

5.3 Rozhovor s vedoucím státním zástupcem povinného subjektu

V této části práce je proveden kvalitativní výzkum technikou strukturovaného rozhovoru s vedoucím státním zástupcem zkoumaného povinného subjektu, který dle § 13g odst. 1 písm. k) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, odpovídá za poskytování informací podle informačního zákona.

1. Spatřujete rozdíl ve významu v poskytování informací podle informačního zákona státním zastupitelstvím a správními úřady?

Je zde citelný rozdíl v povaze požadovaných informací. Trestní řízení, ve kterém státní zastupitelství převážně působí, může být vedeno formou „skrytého“ vyšetřování, mohou v něm být evidovány informace s různými stupni utajení, dokonce i po zahájení trestního stíhání konkrétní osoby je přípravné řízení stále ze zákona neveřejné. Přesto je státní zastupitelství, každý jeho úřad, povinným subjektem ve smyslu zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále také jen „informační zákon“). Žádosti podané ke státnímu zastupitelství však většinou směřují právě do oblasti trestního řízení, kdy při jejich vyřizování je nutno zabývat se konfliktem úpravy poskytování informací v trestním řízení a v informačním zákoně. Navíc usilujeme dle požadavků judikatury správních soudů pokud možno o co nejkonkrétnější popis důvodů, pro které požadovanou informaci nelze poskytnout. V praxi to však bývá dost složité v situaci, kdy konkrétní skutečnosti obsažené např. ve spisovém materiálu nelze ani naznačit, neboť by tím fakticky došlo k jejich zveřejnění.

2. Stalo se někdy, že by vyřizování žádostí o poskytnutí informací nějakým způsobem ohrozilo plynulé fungování povinného subjektu?

Dosud se to nestalo, nicméně hypoteticky by k takovému stavu mohlo dojít v případě masivního zneužití práva na svobodný přístup k informacím (jeden žadatel, či velký počet žadatelů pošle současně enormní počet složitých žádostí o informace).

3. Opakují se v praxi povinného subjektu stejní žadatelé?

Ano, někteří žadatelé se cyklicky opakují, dokonce se cyklicky opakují i jejich dotazy, přičemž vůbec není zřejmé, že by snad příjemce informací s těmito nějak pracoval či je využíval.

4. Existuje nějaký okruh dotazů, které Vám způsobují problémy?

Jedná se zpravidla právě o dotazy na živá (a z pohledu médií a veřejnosti atraktivní) trestní řízení, kdy nelze veřejnosti sdělit takové penzum informací, jaké by požadovala, neboť je primární dosažení účelu trestního řízení. Některé dotazy žadatelů na statistiky činnosti státního zastupitelství jsou laicky a mnohdy poněkud nesrozumitelně formulovány.

**5. Domníváte se, že může docházet ke zneužívání institutu poskytování informací?
Pokud ano, jakým způsobem?**

Již jsem naznačil v odpovědi na otázku č. 2. Masivním současným podáním mnoha složitějších žádostí dle informačního zákona by mohlo dojít k paralýze rozhodování konkrétního úřadu, neboť tato agenda není v personálním zajištění chodu státního zastupitelství nijak zohledněna (míněno zvýšením počtu tabulkových míst) a věnuje se jí tedy velmi úzký okruh pracovníků či státních zástupců. Určitému zneužití tohoto jinak potřebného a rozumného institutu dochází i ze strany adeptů na pozice státních zástupců či právních čekatelů, kteří dle informačního zákona vyžadují poskytnutí písemných testů z přijímacích řízení, a to klidně i za deset let zpětně.

6. Má z Vašeho pohledu význam zveřejňování poskytnutých informací způsobem umožňujícím dálkový přístup?

Jistě má. Umožňuje určitou kontrolu veřejnosti. I povinnému subjektu může být prospěšné, když při vyřízení nové žádosti odkáže na již zveřejněnou informaci. Na druhou stranu si umím představit, že zveřejňování poskytnutých informací způsobem umožňujícím dálkový přístup by nemuselo být obligatorní a ve výjimečných odůvodněných případech by povinný subjekt takto nepostupoval. Otázkou by ale stejně zůstalo nakládání žadatele s již poskytnutou informací, tedy jak upravit, aby takovou informaci tímto způsobem nezveřejnil sám žadatel.

- 7. Domníváte se, že by bylo vhodné informační zákon novelizovat v souladu s návrhem, který byl předložen v roce 2018 a který by v § 2 odst. 3 stanovil, že „Zákon se dále nevztahuje na poskytování informací o probíhajícím trestním řízení a osobách na něm zúčastněných, s výjimkou informací o rozhodnutích soudů ve věci samé.“?**

Takovéto vymezení bych jednoznačně uvítal. Domnívám se, že soustava státních zastupitelství a vedoucí státní zástupci si velmi dobře uvědomují, že o své činnosti musí přiměřeně a srozumitelně informovat veřejnost a v drtivé většině případů, které informování veřejnosti vyžadují, se tak děje zcela bez ohledu na existenci informačního zákona. Žádosti dle zák. č. 106/1999 Sb., jsou však často zneužívány až poté, co státní zastupitelství o své činnosti veřejnost informuje, avšak zástupci médií se takovými žádostmi domáhají poskytnutí informací, typicky obsahu rozhodnutí v přípravném řízení trestním, jejichž zveřejnění není z pohledu orgánů činných v trestním řízení v dané době vhodné, neboť to může ohrozit objasňování skutečností významných pro trestní řízení a celkově dosažení účelu trestního řízení.

Z rozhovoru vedeného s vedoucím státním zástupcem povinného subjektu, který je odpovědný za poskytování informací podle informačního zákona, vyplynulo, že právě žádosti směřující do výkonu působnosti státního zastupitelství, tedy žádosti o informace o vedeném trestním řízení jsou pro povinný subjekt komplikované a zatěžující. Rozhovorem tak byla potvrzena zjištění plynoucí jednak ze statistické analýzy, jednak z provedeného pozorování u konkrétního povinného subjektu.

5.4 Doporučení

Z provedené statistické analýzy byl zjištěn nárůst počtu informací týkajících se trestního řízení, tento trend byl zjištěn i provedeným pozorováním u konkrétního povinného subjektu a potvrzen provedeným rozhovorem s vedoucím povinného subjektu. Pozorováním postupu při vyřizování žádostí o poskytnutí informací od roku 2010 u konkrétního povinného subjektu byla zjištěna značná administrativní zátěž povinného subjektu při posuzování, zda informaci lze poskytnout, a při samotném vydávání rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informací týkajících se trestního řízení v případě, že povinný subjekt vyhodnotí, že informaci poskytnout nelze. Toto zjištění bylo potvrzeno rozhovorem s vedoucím státním zástupcem povinného subjektu. Jak bylo zdůvodněno v předchozích kapitolách, poskytování informací týkajících se probíhajícího trestního řízení by mělo být z informačního zákona úplně vyloučeno.

Autorka práce navrhuje přijmout novelu informačního zákona v souladu s návrhem poslankyně Jany Černochové, kterým by se doplnil § 2 informačního zákona: „*Zákon se dále nevztahuje na poskytování informací o probíhajícím trestním řízení a osobách na něm zúčastněných, s výjimkou informací o rozhodnutích soudů ve věci samé.*“ Poskytováním informací o rozhodnutích soudů ve věci samé by mohla být zajištěna náležitá informovanost veřejnosti o trestné činnosti, ale zároveň by nemohlo dojít ke zmaření průběhu vyšetřování.

6 Závěr

Diplomová práce se zabývala problematikou poskytování informací podle informačního zákona v soustavě státního zastupitelství.

Cílem diplomové práce bylo zpracovat komplexní pohled na právo na svobodný přístup k informacím v soustavě státního zastupitelství, nalézt aplikační problémy a navrhnout opatření k možným změnám právní úpravy. Dílčím cílem bylo zmapovat počet žádostí v průběhu několika posledních let a zanalyzovat zatíženost státního zastupitelství agendou poskytování informací.

V teoretické části byla využita veškerá dostupná literatura týkající se práva na informace a provedena analýza právních předpisů a jejich porovnání metodou komparace. Byla vysvětlena působnost státního zastupitelství a byla charakterizována soustava státního zastupitelství. Byl přiblížen smysl informačního zákona, vysvětleny základní pojmy vztahující se k informačnímu zákonu a základní postupy, kterými se musí povinné subjekty při vyřizování žádostí o informace řídit.

Na teoretická východiska bylo navázáno v praktické části práce nejprve analýzou počtu podaných žádostí v soustavě státního zastupitelství. Byl zjištěn trend v nárůstu počtu podaných žádostí v rámci celé soustavy státního zastupitelství. V další části praktické práce byl zkoumán vývoj počtu přijatých žádostí u konkrétního povinného subjektu a jeho postup při vyřizování žádostí o informace. Bylo zjištěno, že od roku 2014 se u povinného subjektu vyskytují žádosti o informace vztahující se k trestnímu řízení, tyto žádosti dokonce téměř ve všech letech převažují nad ostatními typy žádostí, například směřujících do výkonu správy státního zastupitelství. Provedeným studiem dokumentů a metodou pozorování bylo zjištěno, že největší problémy povinnému subjektu způsobují právě žádosti o informace, které se dotýkají aktuálně vedeného trestního řízení. Problémy se týkají jednak administrativní zátěže povinného subjektu, jednak samotného vyhodnocování, zda informaci lze nebo nelze poskytnout. Tato skutečnost byla potvrzena i rozhovorem vedeným s vedoucím státním zástupcem zkoumaného povinného subjektu.

Byla proto doporučena změna informačního zákona tak, aby se zákon nevztahoval na poskytování informací o probíhajícím trestním řízení a osobách na něm zúčastněných, s výjimkou informací o rozhodnutích soudů ve věci samé.

Smyslem práva na informace je kontrola činnosti veřejné správy, mimo jiné též kontrola vynakládání veřejných prostředků a hospodaření s veřejným majetkem. Výkon působnosti státního zastupitelství, tedy zastupování veřejné žaloby v trestním řízení, ale nesouvisí s vynakládáním veřejných prostředků a s hospodařením s veřejným majetkem. V tomto směru vynakládá veřejné prostředky a hospodaří s veřejným majetkem pouze správa státního zastupitelství. Proto by se informační zákon měl vztahovat pouze na poskytování informací týkající se správy státního zastupitelství, tedy materiálního, finančního, hospodářského, personálního a organizačního zajištění výkonu působnosti státního zastupitelství.

Při rozhodování, zda by měla být navrhovaná novela informačního zákona přijata, je nutné si odpovědět na následující otázku: I když je právo na informace základním lidským právem, je možné jej postavit nad veřejný zájem spočívající v odhalování trestné činnosti? Autorka práce se domnívá, že veřejný zájem spočívající v odhalování trestné činnosti by měl mít v tomto případě přednost.

7 Seznam použitých zdrojů

7.1 Knižní publikace

FUREK, Adam. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář*. V Praze: C.H. Beck, 2016. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-273-1.

FUREK, Adam. *Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář*. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Linde, 2012. ISBN 978-807-2018-680.

Hendrych, D. a kol. *Správní právo. Obecná část*. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, 826 s. ISBN 978-80-7179-254-3. [online]. [cit. 2018-11-27]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz>.

JELÍNKOVÁ, Jitka a Miloš TUHÁČEK. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář [Systém ASPI]*. Wolters Kluwer [cit. 2019-8-7]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

KOUDELKA, Zdeněk. *Zákon a státním zastupitelství s komentářem a judikaturou*. Praha: Leges, 2010. Komentátor. ISBN 978-80-87212-25-7.

KORBEL, František. *Přehled judikatury ve věcech práva na informace*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. Judikatura (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-022-6.

Lata, J.; Pavlík, J. *Přehled judikatury ve věcech státního zastupitelství a státních zástupců*. Praha: Wolters Kuwer,a s., 2015, 412 s. ISBN 978-80-7478-779-9.

PAVLÍČEK, Václav a Jiří HŘEBEJK. *Ústava a ústavní řád České republiky: komentář*. 2. dopl. a podst. rozš. vyd. Praha: Linde, 1998. *Zákony s poznámkami* (Linde). ISBN 8072011103.

RYCHETSKÝ, Pavel. *Ústava České republiky: Ústavní zákon o bezpečnosti České republiky : komentář*. Vydání první. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 9788074788093.

7.2 Právní předpisy

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17.11.2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=celex%3A32003L0098>.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/37/EU ze dne 26. června 2013, kterou se mění směrnice 2003/98/ES o opakovaném použití informací veřejného sektoru [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32013L0037>.

Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů. In: Sbíрка zákonů České republiky. 1993, částka 1. Dostupný z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=1/1993&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy.

Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky. In: Sbíрка zákonů České republiky. 1993, částka 1. Dostupný z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=2/1993&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. In: Sbíрка zákonů České republiky. 1999, částka 39. Dostupný z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=106/1999&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

Zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů. In: Sbíрка zákonů České republiky. 1993, částka 71. Dostupný z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=283/1993&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů. In: Sbíрка zákonů České republiky. 1961, částka 66. Dostupný z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=141/1961&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

Vyhláška č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů. In: Sbíрка zákonů České republiky. 1994, částka 8. Dostupná z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=23/1994&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

Instrukce Ministerstva spravedlnosti ČR č. 286/2011-OT-OSV - sazebník úhrad za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. - poslední stav textu. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-02-03]. Dostupné v Systému ASPI

Nářízení vlády č. 173/2006 Sb. o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. In: Sbíрка zákonů České republiky. 2006, částka 60. Dostupné z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=173/2006&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb. ze dne 21.1.1991, kterým se vyhláší Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, ve znění pozdějších předpisů. In: Sbíрка zákonů České republiky. 1992, částka 41. Dostupné z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=209/1992&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

7.3 Judikatura

Usnesení Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 156/02 ze dne 18. 12. 2002 [online]. [cit. 2019-08-08]. Dostupné z: <http://nalus.usoud.cz/Search/ResultDetail.aspx?id=42280&pos=1&cnt=1&typ=result>

Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 93/2011-79 ze dne 4. října 2011. [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=2%20As%2093/2011&pagesource=0>

Rozsudek Nejvyššího správního soudu 1 As 29/2009 – 59 ze dne 7. května 2009 [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=2+As+93%2f2011&pagesource=0>

Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 10 As 117/2014-64 ze dne 14. ledna 2015. [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=2+As+93%2f2011&pagesource=0>

Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 24/2015-36 ze dne 8. října 2015. [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=2+As+93%2f2011&pagesource=0>

Rozsudek Nejvyššího správního soudu 6 As 33/2011-83 ze dne 20.11.2011. [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=2+As+93%2f2011&pagesource=0>

Usnesení Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 55/2007 – 84 ze dne 28. dubna 2009 [online]. [cit. 2019-08-08]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=2+As+93%2f2011&pagesource=0>

Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 71/2007 – 56 ze dne 2. dubna 2008 [online]. [cit. 2019-08-08]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=2+As+93%2f2011&pagesource=0>

Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 94/2011-83 ze dne 12.4.2019 [online]. [cit. 2019-10-31]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=9%20As%2094/2011&pagesource=0>

Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 44/2010-103 ze dne 1.12.2010. [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=9+As+94%2f2011&pagesource=0>

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2005, č.j. 6 As 58/2004-4. [online]. [cit. 2019-08-06]. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&cislofull=6%20As%2058/2004&pagesource=0>

Rozsudek Nejvyššího správního soudu 6 As 18/2019-63 ze dne 14.9.2019 [online]. [cit. 2019-08-08]. Dostupné z: http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&rjz_id=12&rok=2009&senat=6&cislo=18&pagesource=0

Nález Ústavního soudu ze dne 28.6.2011 Pl. ÚS 17/10. [online]. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <http://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=PI-17-10>

7.4 Ostatní zdroje

Sněmovní tisk č. 991 IV. volebního období Poslanecké sněmovny. [online]. [cit. 2019-09-30]. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=61&r=2006>

Pozměňovací návrh ze dne 4.12.2018 ke sněmovnímu tisku č. 50. [online]. [cit. 2020-02-07]. Dostupné z <https://www.psp.cz/sqw/ppn.sqw?id=5903>

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce 7/2004 ze dne 25. října 2004, jímž se vydává kancelářský řád státního zastupitelství. In: Aspi [právní informační systém]. Praha: Wolters Kluwer ČR [vid. 2020-01-22]

Zpráva o činnosti státního zastupitelství za rok 2018 [online]. [cit. 2020-01-23]. Dostupné z: <http://nsz.cz/index.php/cs/udaje-o-cinnosti-a-statisticke-udaje/zprava-o-innosti/2364-zprava-o-cinnosti-statniho-zastupitelstvi-za-rok-2018>

Právní rozhledy 10/2008, s.II. [online]. [cit. 2018-11-27]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz>

HÁLOVÁ, J. Výkon správy státního zastupitelství, Praha, 2018. Bakalářská práce. Česká zemědělská univerzita v Praze. Provozně ekonomická fakulta. Vedoucí bakalářské práce JUDr. Daniela SVĚTLÍKOVÁ.

NSZ.CZ, Nejvyšší státní zastupitelství České republiky. [online]. [cit. 2020-01-23]. Dostupné z: <http://www.nsz.cz/>

Elektronická úřední deska Nejvyššího státního zastupitelství v Brně. [online]. [cit. 2020-01-23]. <https://infodeska.justice.cz/subjekt.aspx?subjkod=322000>

Elektronická úřední deska Vrchního státního zastupitelství v Praze. [online]. [cit. 2020-01-23]. Dostupné z: <https://infodeska.justice.cz/subjekt.aspx?subjkod=321000>

Elektronická úřední deska Vrchního státního zastupitelství v Olomouci. [online]. [cit. 2020-01-23]. Dostupné z: <https://infodeska.justice.cz/subjekt.aspx?subjkod=320000>

Elektronická úřední deska Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem. [online]. [cit. 2020-01-23]. Dostupné z: <https://infodeska.justice.cz/subjekt.aspx?subjkod=305000>

Elektronická úřední deska Krajského státního zastupitelství v Plzni. [online]. [cit. 2020-01-23]. Dostupné z <https://infodeska.justice.cz/subjekt.aspx?subjkod=304000>

Elektronická úřední deska Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích. [online]. [cit. 2020-01-23]. Dostupné z <https://infodeska.justice.cz/subjekt.aspx?subjkod=303000>

Elektronická úřední deska Krajského státního zastupitelství v Praze. [online]. [cit. 2020-01-23]. Dostupné z <https://infodeska.justice.cz/subjekt.aspx?subjkod=302000>

Elektronická úřední deska Městského státního zastupitelství v Praze. [online]. [cit. 2020-01-23]. Dostupné z <https://infodeska.justice.cz/subjekt.aspx?subjkod=301000>

Elektronická úřední deska Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové. [online]. [cit. 2020-01-23]. Dostupné z <https://infodeska.justice.cz/subjekt.aspx?subjkod=306000>

Elektronická úřední deska Krajského státního zastupitelství v Brně. [online]. [cit. 2020-01-23]. Dostupné z <https://infodeska.justice.cz/subjekt.aspx?subjkod=307000>

Elektronická úřední deska Krajského státního zastupitelství v Ostravě. [online]. [cit. 2020-01-23]. Dostupné z <https://infodeska.justice.cz/subjekt.aspx?subjkod=308000>

8 Přílohy

Příloha 1 Náhled na elektronickou úřední desku KSZ Ústí nad Labem	100
Příloha 2 Výroční zpráva KSZ Ústí n.L. za rok 2019	101
Příloha 3 Výroční zpráva OSZ v obvodu působnosti KSZ Ústí n.L. za rok 2019	102

Priloha 1 Náhled na elektronickou úřední desku KSZ Ústí nad Labem

elektronická úřední deska resortu justice

- Přehled organizací**
 Vyberte organizaci, jejíž infoDesku chcete zobrazit.
 - Ministerstvo spravedlnosti
 - Soudy
 - Státní zastupitelství
- Vybraná organizace**
Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem
Národní odboje 1274 Ústí nad Labem 40021
 - RSS
Odběr kanálu RSS.
 - Moje infoDeska
Zaregistrujte se k odběru e-mailových upozornění na nové dokumenty na infoDesce.
 - Přihlásit
 - Nová registrace
 - Náповěda
 - Insolvenční rejstřík
Samostatná aplikace resortu justice
 - www.justice.cz

Verze: 1.0.0.3

Náповěda

Aktuální stav

Bez skupin Skupiny podle agendy Skupiny podle umístění úřední desky.

Od	Popis	Značka	Agenda	Soubory
11.2.2020	Výroční zpráva dle z.č. 106/1999 Sb. za rok 2019	1SPR 65/2020	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	Výroční zprá...pdf (121,0 KB)
5.2.2020	Poskytnutí informace	1SIN 32/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 32.2019.pdf (179,0 KB)
5.2.2020	Poskytnutí informace	1SIN 31/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 31.2019.pdf (226,0 KB)
5.2.2020	Poskytnutí informace	1SIN 30/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 30.2019.pdf (182,0 KB)
5.2.2020	Poskytnutí informací	1SIN 28/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 28.2019.pdf (176,0 KB)
5.2.2020	Poskytnutí informace	1SIN 25/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 25.2019.pdf (226,0 KB)
5.2.2020	Poskytnutí informace	1SIN 24/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 24.2019.pdf (235,0 KB)
5.2.2020	Poskytnutí informace	1SIN 23/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 23.2019.pdf (222,0 KB)
5.2.2020	Poskytnutí informace	1SIN 21/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 21.2019.pdf (237,0 KB)
5.2.2020	Poskytnutí informace	1SIN 19/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 19.2019.pdf (240,0 KB)
5.2.2020	Poskytnutí informace	1SIN 18/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 18.2019.pdf (238,0 KB)
5.2.2020	Poskytnutí informace	1SIN 17/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 17.2019.pdf (237,0 KB)
5.2.2020	Poskytnutí informace	1SIN 15/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 15.2019.pdf (176,0 KB)
10.1.2020	Zásady zpracování osobních údajů uchazečů o zaměstnání od 1.1.2020	1SPR 153/2018	Všeobecné informace	Zásady zprac...pdf (150,0 KB)
10.1.2020	Zásady zpracování osobních údajů od 1.1.2020	1spr 153/2018	Všeobecné informace	Zásady zprac...pdf (243,0 KB)
7.8.2019	poskytnutí informace	1SIN 14/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 14.2019.pdf (229,0 KB)
7.8.2019	Poskytnutí informace	1SIN 12/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 12.2019.pdf (231,0 KB)
7.8.2019	Poskytnutí informace	1SIN 11/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 11.2019.pdf (344,0 KB)
7.8.2019	Poskytnutí informace	1SIN 10/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 10.2019.pdf (152,0 KB)
7.8.2019	Poskytnutí informace	1SIN 9/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 9.2019.pdf (172,0 KB)
7.8.2019	Poskytnutí informace	1SIN 8/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 8.2019.pdf (175,0 KB)
24.4.2019	Zásady zpracování osobních údajů uchazečů o zaměstnání 2019	1SPR 153/2018	Všeobecné informace	Zásady uchaze...pdf (125,0 KB)
24.4.2019	Zásady zpracování osobních údajů do 31.12.2019	1SPR 153/2018	Všeobecné informace	Za'sadv_zprac...pdf (141,0 KB)
25.3.2019	poskytnutí informace	1SIN 7/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 7.2019.pdf (179,0 KB) 1_SIN 7.2019...pdf (212,0 KB)
25.3.2019	Poskytnutí informace	1SIN 5/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 5.2019.pdf (187,0 KB)
14.2.2019	Výroční zpráva za rok 2018	1SPR 39/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	Výroční zprá...pdf (119,0 KB) 1_SIN 4.2019...pdf (234,0 KB) 1_SIN 4.2019.pdf (143,0 KB)
11.2.2019	poskytnutí informace	1SIN 4/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 4.2019.pdf (143,0 KB)
11.2.2019	Poskytnutí informace	1SIN 1/2019	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 1.2019.pdf (144,0 KB)
13.12.2018	Poskytnutí informace	1SIN 33/2018	Informace podle zák. 106/1999 Sb.	1_SIN 33.2018...pdf (145,0 KB)

**Výroční zpráva
Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem
dle z.č. 106/199 Sb., o svobodném přístupu k informacím,
ve znění pozdějších předpisů
za rok 2019**

Počet podaných žádostí o informace	33	
Žádosti vyhověno	23	z toho 5x částečně vyhověno
Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí (i částečném)	9	z toho 5x částečně odmítnuto
Žádost odložena	4	
Počet podaných odvolání (rozkladů) proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti		
Opis podstatných částí každého rozsudku osudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace		
Přehled výdajů vynaložených povinným subjektem v souvislosti se soudními řízeními	0	
Výčet poskytnutých výhradních licencí	0	
Počet stížností podaných podle § 16a zákona	0	
Další informace vztahující se k uplatňování zákona	0	

**Výroční zpráva
okresních státních zastupitelství v obvodu působnosti
Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem
dle z.č. 106/199 Sb., o svobodném přístupu k informacím,
ve znění pozdějších předpisů
za rok 2019**

Počet podaných žádostí o informace	97	
Žádosti vyhověno	58	
Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí (i částečném)	14	
Žádost odložena	27	
Počet podaných odvolání (rozkladů) proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti	1	
Opis podstatných částí každého rozsudku osudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace		
Přehled výdajů vynaložených povinným subjektem v souvislosti se soudními řízeními	0	
Výčet poskytnutých výhradních licencí	0	
Počet stížností podaných podle § 16a zákona	0	
Další informace vztahující se k uplatňování zákona	0	